

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ

e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web sitemiz: <http://ankaraagindernegi.org>

MART - NİSAN 2011

ağın

DÜŞÜN VE SANAT DERGİSİ
Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Yayınıdır
Mart-Nisan 2011 Yılı:21 Sayı: 231-232
Baskı Tarihi: 27.05.2011

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği Adına
Sahibi
Ahmet DEVİREN

Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Şener BİLGİN

Yazı Kurulu
Mustafa Kamil ATEŞ
(Tashih ve Dergiden Sorumlu
Yönetim Kurulu Üyesi)
Mevlüt OKSUZOĞLU
Samettin AKBAŞ
Onur ONAT
Alper BİLGİN

İletişim
Ömer ÖZTÜRK

Yönetim Merkezi
Ağın
Kültür ve Dayanışma Derneği
Hoşdere Caddesi, Akasya Apt. No: 41-2 A
Y.Ayrancı / ANKARA
Tel: 0 312 426 75 90 Faks: 0 312 354 78 38
e-mail: ankaraagindernek@gmail.com
web adresimiz: http://ankaraaginderneki.org

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği,
PTT 101843 no.lu Çek Hesabı
T.C. Ziraat Bankası Ankara Yenisehir Şubesi
IBAN No: TR59 0001 0004 7139 7751 6850 02
Hesap No: 39775168-5002-0471
Yenisehir-ANKARA

İzin alınarak alıntı yapılabilir.
Gönderilen yazılar yayımlansın, yayımlanmasın
iade edilmez ve telif ücreti ödenmez.
Dergide yazının yayımlanması yazarın görüşünün
paylaşıldığı anlamına gelmez.
Yazılardaki fikirler yazarlarına aittir.

Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın

Grafik-Tasarım
Banu KAHRAMAN
0 554 918 37 47

Baskı
HAS-SOY Matbaacılık
Bas. Tas. Tan. Ltd. Şti.
Kazım Karabekir Cad. 95/60 İskitler- ANKARA
Tel: 0 312 341 59 94 / 384 03 04

Ağın Düşün ve Sanat Dergisi muhabirleri
Suat UYANIK - Ağın
Ahmet SAMUR - İstanbul

Kapak
Çanakkale Zaferi

İÇİNDEKİLER

İletişim ve Değişim İçin KÖPRÜ	3
Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR	
Olağan Genel Kurul Toplantısı Tutanağı ...	5
Yeni Yönetim Kurulu Üyeleri.. ..	6
Yeni Denetim Kurulu Üyeleri.. ..	8
İçimizden Biri "Mustafa ONARLIOĞLU"	9
Yöreye Damgasını Vurmuş Sanatkarlar Üstad: Burhan Ölmez	11
Yrd. Doç. Dr. İbrahim ÜNAL	
Kendimi Arıyorum (Şiir)	14
Mehmet ERGÖNÜL	
Okuma Yazma Seferberlikleri	15
Prof. Dr. M. Feyzi ÖZ	
Abim Fevzi ŞENER'e (Şiir)	18
O. Edip ŞENER	
Çürük Elma	19
Şükran Çağlar KABA	
Abla bi Mendil Alsana	23
Bahri KORKMAZ	
Kapı	24
Feyzullah ASLAN	
Çocuğunuzu Yeni Kardeşe Hazırlarken ..	26
Duygu ÇATALTAŞ ÇALIŞIR	
Pağaç Ekmeği	27
Mehmet SELÇUK	
Ekirekli Dayı	28
Nihat ERTUĞRUL	
Haberler	29
Doğumlar	30
Evlenenler - Vefat Edenler	31

İletişim ve Değişim İçin KÖPRÜ...

Dr. Ahmet Nihat DÜNDAR

Bir önceki sayımızda (229-230), İki yakayı birleştireceği, Uzakları yakın kılacağı, Kesintisiz 24 saat ulaşım sağlayacağı, Engelleri ortadan kaldıracığı, İçin KÖPRÜ demiş, KARAMAĞARA KÖPRÜSÜNÜ ağırlıklı olarak olarak işlemiş ve dikkat çekmeye çalışmıştık. Konumuz bu sayıda da KÖPRÜ Ama bir başka KÖPRÜ İletişim için, kuşakları kaynaştırmak için, kuşaklarla yabancılaşmama için ARAÇ SOSYAL BİR KÖPRÜ. Bilgisayarlar, E- Posta, web sitesi ve internet...

Çağ değişiyor, insanlar, inanışlar, davranışlar, anlayışlar, mevsimler kısacası her şey değişiyor.

Değişim zorunlu ama bazıları için kısa, bazıları için daha uzun sürüyor Değişim hayatın vazgeçilmez bir parçası.

Aslında değişime karşı bir direnç vardır çoğumuzda. Değişmek kolay değildir. Alışkanlıkları terk etmek zordur ama karşı koymak da adeta imkansızdır.

"Hey gidi günler Nereden nerelere geldik " diye başlayan her söz değişimi ifade etmiyor mu?

Yıllar önce babamız, annemiz, akrabalarımız hep birlikte, çoğunlukla köylerde yaşadık. İstisnalar dışında çoğumuz kentli olduk Anne, baba ve çocuklardan oluşan ÇEKİRDEK AİLE' ye döndük Artık aile bireyleriyle yemekte bile bir araya zor geliyoruz.

Doğumlar değişti, çocuk sayıları, eğitim, öğretim her şey değişti, değişiyor.

Hayatta iseler bir babanıza, annenize veya bir başka büyüünüze bakın, bir de kendinize, bir de çocuklarınıza bakın göreceksiniz değişimi...

Aslında değişmek,ÇAĞA AYAK UYDURMAK; uyum sağlamak zorundayız. Uyum sağlayamazsak koparız Uyum sağlayamazsak çevremize ve kendimize yabancılaşırız.

Bizler mektup yazardık kalemle, bulabilirsek daktiloyla yazardık. Olanları başkalarından duyardık...

Çağımız iletişim çağı. Artık yaşadıklarımız bir MASAL gibi gerilerde kaldı. Artık kimse mektup yazmıyor. Torunlarımızın, çocuklarımızın elinde en gelişmiş cep telefonları SMS, mail gönderiyorlar. E-posta adresleri var. Bilgisayarı olmayan yok. Pek çoğunun kişisel veya kurumsal web sitesi var. Hizmet sunuyor, satın alıyor, pazarlıyor, tanıtıyor, kamuoyu oluşturuyor, her işini bu çağdaş İLETİŞİM ARAÇLARI' ndan yararlanarak yapıyor.

Doğruluğunu, yanlışlığını, yararını, zararını tartışmıyorum. Yalnızca tespit yapıyorum.

İşte KÖPRÜ burada da, bu zaman da gerekli Yalnızca KARAMAĞARAYA değil, çocuklarımız, torunlarımızla bizim aramıza da gerekli... Bir KÖPRÜ kurmalıyız ve bu köprüyü inanarak istemeliyiz ki aramız açılmasın, daha da yakınlaşalım bir birimize.

Kuşkusuz torunlarımız ve çocuklarımız gibi gözü kapalı cep telefonu ile mesaj yazamayız ama tek tek de olsa, ağır aheste olsa da bir bayram, yılbaşı mesajı yazabilmeliyiz. Çağın iletişim araçları Cep Telefonları, Bilgisayarları ve İnterneti kullanabilmeliyiz ki çağ dışı, eskilerin deyimiyle tasnif dışı kalmayalım

Bizler, daha erken dünyaya gelenler deyin, daha yaşlı deyin, ne dersiniz deyin ama yaşadığımız çağa ayak uydurmak zorundayız. Çabamız, uğraşımız buna.

Biz geldik, gidiyoruz ama yaptıklarımız, yapacaklarımız AĞIN KÜLTÜRÜ kalıcı olmalı. Çağın araç ve gereçlerinde yer almalı, kuşaktan kuşağa aktarılmalı...

İşte bu düşünceler, özellikle genç kuşakların ilgi ve alakasını AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ ve AĞIN DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ' ne çekebilme düşüncesi, gençlerle aramızda yeni bir KÖPRÜ kurmayı, başka bir ifadeyle İLETİŞİM için DEĞİŞİM'i zorunlu kıldı. En azından ben böyle düşünüyordum Bana göre, bu köprüyü bizim anlayışımız ve uygulamalarımızla, zor veya başka yol ve yöntemlerle değil, onların dili, uygulamaları ve kullandığı araçlarla kurmalıydık

Biz önerdik, başta dernek başkanımız Ahmet Deviren olmak üzere dernek yönetim kurulunun diğer üyeleri de sağ olsunlar, sizlerin de bu görüşü destekleyeceğinize olan güven ve inançla onayladı ve yönetim kurulu üyesi Mustafa Kamil Ateş'i görevlendirerek bize destek verdi. Kuşkusuz düşünce ve uygulamalarımızın isabetliliği veya isabet-sizliğini zaman içinde göreceğiz Gelecekte bu anlayış bir hata ve kusur olarak değerlendirildiğinde bilesiniz hatayı yapan benim ama bu bir başarı olarak görülürse, başarı AĞINLILARIN ve bana inanan, destek veren

yönetim kurulu başkan ve üyelerinin olacaktır.

Artık AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİ de değişiyor. Artık Derneğimizin de İnternet üzerinden yayın yapan bir Web Sitesi var

Adresimiz, (<http://ankaraaginderne-gi.org>) web sitemizi lütfen ziyaret edin ve "masa üstüne" atın. Web sitemiz sizlerin görüş ve katkılarıyla şekillenecek, değişecek, gelişecek ve bu sektör içinde ve tarihteki yerini alacak.

Bilgisayar kullanmayan, kullanmak istemeyen ya da yeterince deneyimi olmayanlar inanıyorum ki çocukları, torunları aracılığıyla bizimle iletişim kuracak ve katkı sağlayacaklar.

Bin bir emek ve güçle yaklaşık 20 yıldır yayınlanan, ancak çok nadir kişi ve kütüphanelerde güçle bulunabilen AĞIN DÜŞÜN ve SANAT DERGİSİ' nin bizce çok değerli yazı ve yazarları ilerleyen zaman dilimi içinde ilk sayısından itibaren AĞIN KÜLTÜR ve DAYANIŞMA DERNEĞİNİN web sitesinde yer alacak, emeğe, AĞINA, AĞINLIYA saygı çerçevesi içinde, tozlu raflar ve kitaplar arasında değil, herkesin istediği zaman arayıp bulabileceği, okuyup yararlanabileceği İnternet ortamında hak ettikleri yeri almış ve tarihe mal olmuş olacaktırlar.

Artık dünyanın her yerinden (ankaraagindernek@gmail.com) veya (www.ankaraaginderne-gi.org) adresimize mail gönderebilecek, bizlerle haberleşebilecek, görüş ve düşüncelerinizi bizlerle paylaşabileceksiniz.

KÖPRÜLER kurmaya, zor olsa da değişmeye, çağa ayak uydurmaya, 2. 3. kuşak AĞINLILARI, daha gençleri kazanmaya, BAYRAĞI gençlere devretmeye, onların da katkısını sağlamaya çalışıyoruz. Hoşcakalın

Ağın Kültür ve Dayanışma Derneği

Olağan Genel Kurulu

13.03.2011 Tarihinde Yapıldı

GENEL KURUL TUTANAĞI

13.03.2011 tarihinde saat 13:00' da dernek merkezinde toplantı başladı. Yoklama yapıldı. Çoğunluğun olduğu görüldü. Divan üyeleri seçildi. Divan Başkanlığına Mustafa GÜZEL, divan üyeliklerine Cavit ALPASLAN, Kamil ATEŞ ve Alper BİLGİN seçildi. Dernek Başkanı açılış konuşmasını yaptı. Değiştiği konular özetle gündemdeki konular olarak konuşmasını bitirdi.

Gündem kabul edildi. Yönetim Kurulu Başkanı faaliyet raporunu okudu. Yönetim ve denetim kurulu raporları müzakereye açıldı. Soner BİLGİN söz aldı. Ağın Dergisi için abone paralarının bizzat aboneleri görerek alınması temennisinde bulundu. Yönetim ve denetim raporları ayrı ayrı oylanarak oybirliği ile kabul edildi ve Yönetim Kurulu Üyeleri akladı. Üyelerden Ahmet DEMİRKOL söz aldı. Dernek üyelik aidatının yıllık 50 TL' ye yükseltilmesini istedi. Zafer GENÇAYDIN söz aldı. Üyelik aidatının 50 TL olması uygun dedi. Soner BİLGİN söz aldı. Üyelik aidatının 30 TL' de kalmasını istedi. Necmi ATALAY üye aidatları 30 TL' de kalsın dedi. Mevlüt ÖKSÜZOĞLU söz aldı yıllık üye aidatının 60 TL olmasının gerektiğini bildirdi. Üye aidatlarının tespiti konusunda Mevlüt ÖKSÜZOĞLU'nun teklifi (60 TL / yıl) oya sunuldu. 3 olumlu oya karşılık, oy çokluğu ile reddedildi. 2. teklif olan Ahmet DEMİRKOL'un aynı zamanda Yönetim Kurulu Geçici Bütçe' de gösterilen 50 TL / yıl üye aidatı önerisi 35 oyla kabul edildi.

Dönem tahmini bütçesi oybirliği ile kabul edilmiştir. Gündemin 7. maddesi olan "Tüzük değişikliği" görüşe açıldı. Ankara Valiliği'nin değiştirilmesini istediği tüzük maddeleri müzakere edildi. Ayrıca tüzüğün 8 ve 12. maddeleri birleştirilerek yeniden yazılması konusu tartışıldı. Oya sunuldu. Oy birliği ile tüzük değişikliği kabul edildi.

Divan Başkanlığı'na verilen önergede belirtilen yönetim ve denetim kuruları asıl ve yedek üyeleri konusunda söz alan olmadı. Gizli oylama yapıldı. Listedeki isimler oy birliği ile kabul edildi.

YÖNETİM KURULU ASIL ÜYELER

Ahmet DEVİREN
Ahmet ÇETİN
Ahmet DEMİRKOL
M. Kamil ATEŞ
Alper BİLGİN
Samettin AKBAŞ
Mevlüt ÖKSÜZOĞLU

YÖNETİM KURULU YEDEK ÜYELER

Necmi ATALAY
Ruhi SERTTAŞ
İ. Hakkı AKBAŞ
Mehmet UÇUR
Nevzat UYSAL
Cavit ALPASLAN
Zeynep YILMAZ

DENETLEME KURULU ASIL ÜYELERİ

Onur ONAT
Hakan ATALAY
Mesut DEMİREL

DENETLEME KURULU YEDEK ÜYELERİ

Zafer GENÇAYDIN
Mustafa GÜZEL
Engin DEVREN

Dilek ve temenniler bölümünde söz alan konuşmacılar Cavit ALPASLAN, Prf. Zafer GENÇAYDIN, Şener BİLGİN derneğe hanımların ve gençlerin üye edilmesi ve yönetime girmeleri sağlanmalıdır. Ağın Düşün ve Sanat Dergisi'nin daha cazip hale getirilmesi ve çocuk yazılarına önem verilmesi dileklerinde bulunmuştur. Divan Başkanı Mustafa GÜZEL de bu dilekleri destekledi ve imkan nispetinde çocuklarımızı Ağın'a gönderme, Ağın'ı görme imkanı sağlanması dileğinde bulundu.

Mustafa GÜZEL
Divan Başkanı

Cavit ALPASLAN
Başkan Yrd.

Alper BİLGİN
Katip Üye

M. Kamil ATEŞ
Katip Üye

Yönetim Kurulu Üyeleri

AHMET DEVİREN
Yönetim Kurulu Başkanı

1937 yılında Akpınar (Andiri) köyünde doğdu. 1944 yılına kadar köyde kaldı. İlkokulu Malatya ve Elazığ'da, Ortaokul ve Liseyi Malatyada bitirdi. 1955 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) Makine Fakültesine girdi ve Makine Yüksek Mühendisi olarak mezun oldu. 1960-1977 yılları arasında T.C.D.D. Demiryol Fabrikalarında ve Genel Müdürlüğünde çalıştı.

1977-1987 yılları arasında özel sektörde Genel müdür ve Koordinatör olarak görev yaptı. 12 yıldan beri kendi şirketlerinde filtre imalatı ve pazarlamasını yapmaktadır.

MEVLÜT ÖKSÜZOĞLU
Başkan Yardımcısı

20.01.1945 Yılında Ağın'ın aşağı yabanlı köyünde doğdu. İlk okulu aşağı yabanlı köyünde, ortaokulu Ağında bitirdi. Liseyi Elazığ lisesinde tamamladıktan sonra Ankara Dil, tarih ve coğrafya fakültesi Fransız Filojisinden mezun oldu. 1966 yılında Maliye Bakanlığı Hazine Genel Müdürlüğü ve MİTT Genel Sekreterliği Banka ve Kambyo Genel Müdürlüğünde 1979 yılına kadar çalıştı. 1979 yılında Almanya Köln Baş konsoloslukuna Maliye ve Ekonomi Müşaviri olarak atandı. 3 yıl Almanya'da görev yaptıktan sonra, tekrar yurda dönüp Maliye Bakanlığındaki görevine başladı. 1984 yılında Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı kurulunca bu Müsteşarlık'ta 2002 yılına kadar çalışıp emekli oldu. Ankara Ağın Derneği'nin 10 kişilik kurucu üyelerinden olup 1999 yılından beri derneğin yönetim kurulu üyesidir. Elazığ Derneğinin yüksek istişare kurulu üyesi ve 4 yıldan buyana Hacettepe Üniversitesi Hayvan Deneyleri Etik kurulu Yönetim kurulu üyeliğine devam etmektedir.

SAMETTİN AKBAŞ
Genel Sekreter

06.04.1951 yılında Bey elması köyünde doğdu. Baba tarafından sülale adı Kadıgil, anne tarafından sülale adı Tabur İmamgil'dir.

İlk orta ve lise tahsilini Ankara'da tamamlayıp 1970 yılında TCDD Gen. Md. İnşaat 2. Grp. Md. Memur olarak göreve başladı. Aynı zamanda yükseköğreniminde devam etti. 1974 yılında askerlik görevine başlayıp 1975 yılı sonunda askerlik görevini tamamladı. Aynı yıl TCDD Gen. Md. Ankara Ambar Md. Memur olarak göreve başladı. Yüksek öğrenimini tamamlayıp Ocak 1977 Yılında THY A.O. tarafından açılan sınavı kazanarak THY A.O. Ankara kargo müdürlüğünde memur olarak göreve başladı. Gerekli mesleki kursları alarak sırası ile memur, şef yrd. Şef görevlerinde bulundu. Mayıs 1989 yılında THY A.O. Ankara Kargo Müdürü oldu. Mayıs 2002 yılında emekli oldu.

Samettin Akbaş evli ve 3 oğlu 1 torunu vardır.

AHMET DEMİRKOL
Üye

1941 (VAHŞEN) Şenpınar mahallesinde doğdu. İlk okulu vahşen ilkokulunda okudu. 1952-1953 dönemi Malatya erkek sanat enstitüsüne girdi. 1. ve 2. sınıfı Malatya'da daha sonra Ankara II. Erkek sanat enstitüsüne geldi. 1958-1959 döneminde bugünkü adıyla endüstri meslek lisesinden mezun oldu. Mezuniyet sonu DSİ'de bir yıl çalıştı. 1960 yılında akşam tekniker okuluna girdi. Yedek subaylığın kalkacağı endişesi ile okulu yarım bırakıp yedek subay öğretmen olarak Antalya Serik'te 2 yıl görev yaptı. Terhis sonrası 1962 yılı halk tabiri ile harman sonu vahşen'de evlendi. Ankara'ya dönüp İller Bankası Genel Müdürlüğü yapı servisinde proje ressamı olarak göreve başladı. 1967 yılında TOBB Türkiye Odalar Borsası Birliği organize sanayi bölgesine geçip proje ressamı olarak görevi sürdürüp 1987 yılında emekli oldu. 2 çocuğu vardır.

MUSTAFA KAMİL ATEŞ
Üye

1954 yılında Elazığ ilinin Poyraz nahiyesinde doğdu. Beyelməsi Köyü Ateşgilden Latif (Ferit) ve Şükriye Ateşin oğludur. İlk, orta ve lise öğrenimini Malatya'da tamamladı. Yüksek öğrenimini Bursa Eğitim Enstitüsünden Fen Bilgisi öğretmeni olarak 1974 yılında tamamladı. 1974 yılında ataması yapılarak Milli Eğitim Bakanlığında, öğretmen, müdür yardımcısı ve okul müdürlüğü yaparken lisans tamamlama yaparak Fizik branşına geçti. 1981-1983 yıllarında Milli Eğitim Bakanlığı Personel Genel Müdürlüğü şube müdürü olarak görev yaptıktan sonra 1985 yılında Milli Eğitim Bakanlığından istifa ederek üniversite hazırlık kurslarında Fizik Öğretmeni olarak Malatya ve Ankara'da çeşitli dershanelerde görev yaptı. Milli Eğitim Bakanlığında 2006 yılında emekli oldu. Halen dershane öğretmenliğine devam etmektedir. 1985 yılında Diş Hekimi Gülay Ateş ile evlendi. Hande ve Koray isiminde iki çocuğu vardır.

ALPER BİLGİN
Üye

1968 yılında Fatma (Modanlı Fevzi AKGÜL'ün kızı-Berber Fevzi) ve İbrahim Soner BİLGİN (Uzungil Mahallesinden)'in oğlu olarak Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini Ankara'da tamamladı. 1991 yılında Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nden Gıda Mühendisi olarak mezun oldu. 1993 yılında Suriye Sınırında Piya-de Komando Teğmen rütbesi ile askerlik hizmetini tamamladı. Nuh'un Ankara Makarnası'nda Kalite Güvence Şefi olarak 4 yıl çalıştıktan sonra, 1997 yılında Elkir Ltd. Şti. firmasını kurdu. Halen kurmuş olduğu Elkir Danışmanlık ve Gıda San. Tic. Ltd. Şirketinde Stratejik Yönetim ve Satış — Pazarlama Danışmanlığını sürdürmektedir. Evli ve 2 çocuk babasıdır.

İbharim Hakkı AKBAŞ
Üye

1942 yılında Vahşen'de doğdu. İlkokulu Vahşen'de orta-okulu Ağın'da okudu. 1960 yılında Erzurum Sanat Enstitüsü'nü, 1963 yılında Tekniker Okulu'nu bitirdi. Talebe iken Atatürk Üniversitesi'nde 3 yıl memur olarak çalıştı.

Antalya Bayındırlık Müdürlüğü'nde iki yıl İnşaat Kontrol-lüğü yaptı. Askerliğini Yedek Subay Öğretmen olarak Ankara Çubuk Oymide köyünde tamamladı. Askerlikten sonra 1967-1987 yılları arasında Konya Bayındırlık Müdürlüğü'nde İnşaat Kontrollüğü, 1987-1990 yılları arasında da Ankara Bayındırlık Müdürlüğü'nde İnşaat Kontrollüğü yaparak 1990 yılında emekli oldu.

Emekliliği müteakip 2000 yılına kadar 10 yıl özel sektörde danışmanlık ve inşaat şantiyelerinde kesin hesap uzmanı olarak çalıştı.

2002 yılından bu yana yaz aylarını Şenpınar'da kış aylarını Ankara'da geçiren İ. Hakkı Akbaş evlidir.

Denetim Kurulu Üyeleri

ONUR ONAT
Denetim Kurulu Başkanı

14.09.1949 Ağın doğumludur. (Baba tarafı: Kapusuzgil (Kuzgeçe) Anne tarafı Dayıgil (Tatarağası Mahallesi) ilk-orta-lise tahsili Ankara'da tamamladı. Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih, Coğrafya Fakültesi Klasik arkeoloji ve Çağdaş Anadolu Arkeolojisi Bölümü mezunudur. 1969-1975 yılları arasında KÖYYSE-İŞ Sendikası Genel Başkanlığı'nda en son Ekonomik Birlikler Memuru, 1977 — 1990 yılları arasında T.C. Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü Borç Verme Dairesi Başkanlığı'nda Uzman olarak görev yaptı. 1990 yılından bu yana halen T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Ankara Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulu Müdürlüğü'nde Arkeolog olarak görev yapmaktadır.

Mehmet HAKAN ATALAY
Denetim Kurulu Üyesi

27.06.1962 Ünye doğumludur. İlk, orta, lise ve üniversite eğitimini Ankara'da yapıp iş hayatına Babasının yanında çıraklık yaparak başlamıştır. 2001 de kendi işletmesini kurmuş hala devam etmektedir. Evli ve bir çocuk babasıdır 15 yaşında Tolga adında bir oğlu vardır. Ağın Bey elması (hozakpur) köyünden Hüseyin Atalay'ın (çırpıcıgillerden) torunu, Nemci Atalay'ın büyük oğludur.

MESUT DEMİREL
Denetim Kurulu Üyesi

1967 Yılında Ağın'da doğdu. İlkokulu Kırıkkale'de okudu, Orta ve Liseyi Ankara'da bitirdi. 1984 yılında babasını kaybetti ve ticarete başladı. Halen Mobilya sektöründe işletme sahibidir. Bekardır.

İçimizden Biri

**AĞIN KÜLTÜR VE DAYANIŞMA
DERNEĞİ YÖNETİM KURULU ÜYESİ
MUSTAFA KAMİL ATEŞ'İN
Derneğimizin Kurucu Üyelerinden
Sayın Mustafa ONARLIOĞLU ile
yaptığı sohbet.**

ATEŞ- Sayın Onarlioğlu kendinizi dergimiz okuyucularına tanıtır mısınız?

ONARLIOĞLU- Babam Vahşen köyünden Medinegilin Marangoz Ali, Annem yine aynı köyden Hasan Çavuş'un kızı Fatma'dır. Abim ve Ablalarım ise Emine Müderisgil (1919 doğumlu ölü), Hasan Onarlioğlu (1922 doğumlu), Fatma Taşbaşı (1926 doğumludur.)

ATEŞ- Sizi gençlik günlerine götürmek istiyorum. İlköğretimden başlayarak öğrenim hayatınızı anlatır mısınız?

ONARLIOĞLU- Köyümüzde ilkokul geç açıldığı için 1938 yılı 10 yaşında okula başlayabildim. (1., 2. ve 3. sınıflar), 4 ve 5 sınıfları 5 km uzaktaki Ağın merkezinde 1943 yılında bitirdim. Ortaokula Arapkir de başladım. Fakat maddi sıkıntılardan dolayı devlet parasız yatılı sınavını kazanarak Diyarbakır'da ortaokul ve liseyi tamamladım.

1949 yılında Ankara ilahiyat Fakültesini kazandım. Milli Eğitim Bakanlığı bursu ile 1953 yılında mezun oldum.

ATEŞ- Öğrenim hayatı bittikten sonra Devlet memurluğu ve emeklilik dönemine kadar geçen süredeki görevlerinizden bahsedermisiniz?

ONARLIOĞLU- 1954-1955 yıllarında Adana İ.H.L. atandım. 1956-1957 yıllarında Kayseri İ.H.L., 1958 - 1966 yılları arasında Elazığ İ.H.L. de Md. Yrd. ve Müdürlük görevini yaptım. Bu dönemdeki öğrencilerimizden eski diyanet işleri Başkanı Prof. Dr. Süleyman Ateş, Eski bakanlardan Prof. Dr. Mehmet Aydın öğrencim olmuştur. 1966 yılında Avrupa'daki konsolosluklardan din görevlisi uy-

gulaması başlatıldı. Bende Almanyadaki konsoloslukta din görevlisi olarak bulundum. 1970 yılında M.E.B. Yayınlar Genel Müdürlüğünde, ayrıca Açık Öğretim Genel Müdürlüğünde 1981 yılına kadar çalıştım. 1955 yılında kayıt yaptırdığım fakat devam edemediğim Ank. Hukuk Fakültesine çıkan aften yararlanarak başladım. 1981 yılında bu fakülteyi bitirdim. Avukatlık stajından sonra Genel iş sendikasının kadrolu avukatı olarak 1985 yılından 1992 yılına kadar görev yaptım.

1992 yılında akrabam İbrahim Taşbaş'ının Antalya Manavgat'ta başlanan turistik otel inşaatında ve işletmesinde 4 yıl çalıştım. Daha sonrasında evde eşimin yanında işe başladım. Halen bu işime devam ediyorum.

ATEŞ- Tekrar gençlik günlerine dönsek, evlilik, çocuklarınızı ve torunlarınızı tanımak istiyoruz.

ONARLIOĞLU- 1956 yılında Malatya'da yaz tatilinde Vahşenli Ali Haydar ve Fatma Demirezer'in kızı Suzan ile tanıştım. O yıl içinde evlendik. Bu evlilikten Hacettepe Gıda Müh. Mezunu Nuran (1957), Eczacılık Fakültesi mezunu Turhan (1960) iki çocuğum var. Her iki çocuğumdan birer tane Avukat ve Bilgisayar Mühendisi torunlarım var

ATEŞ- Uzun yıllar kamu ve özel sektörde çalıştınız. Deneyimlerinizi göz önüne alırsak gençlere öğütleriniz neler olacaktır.

ONARLIOĞLU- Çalışma hayatımdan elde ettiğim kazanımlarım ışığında günümün gençliğine en az bir tane yabancı dil öğrenmelerini, üniversiteyi bitirmekle yetinmeyip yüksek lisans veya doktora yapmalarını tavsiye ederim.

ATEŞ- 1953 yıllarından itibaren Ağın Kültür ve Dayanışma Derneğinin kuruluş çalışmalarında bulundunuz. Halen dernek üyeliğiniz devam etmektedir. Ağınlı dostlarımıza ne tavsiyelerde bulunursunuz?

ONARLIOĞLU- Ankara Ağın Derneği her şartta çalışmalarına devam etmeli, dergi yayını sürmelidir. Hemşehriler arasındaki dayanışma, kaynaşmayı sağlamalıdır. Gençlerin dernekle olan ilişkileri güçlenmesi için gerekli olan herşeyi yapmalıdır.

Türkiyede çalışmalarını sürdüren diğer Ağın Dernekleri ile dayanışma içinde olmalı, Elazığ ilinde etkinliği olan dernek konumuna geçmelidir.

Yöreye Damgasını Vurmuş Sanatkârlar Üstat: Burhan Ölmez

Yrd. Doç. Dr. İbrahim ÜNAL

Değerli okurlar, 2004 yılı itibariyle yöreye hizmet etmiş ve yörede etkili olmuş sanatçı, öğretmen, bilim adamı vs. kişilerin tanıtılması ile ilgili bir yazı dizisi tasarlamıştım. Bu işe öncelikle merhum Gani ÖLMEZ (Nam-ı diğer Tepteli Gani Dayı) ile başlamış, hatta ağında bir anma programı düzenlenmiş ve ardından dergimizde hem anma gecesinin tanıtımı yapılmış hem de Gani ÖLMEZ ile ilgili bilgilerin yeni kuşaklara aktarılmasını sağlamak için bir yazı hazırlamıştım. O zamanda buna düzenli bir şekilde devam edeceğimi dile getirmiştım. Fakat bu konuda pek başarılı olamadım ya da yeni fırsat buluyorum demek daha doğru olacaktır. Bu sayıda ciddi anlamda yöreye damgasını vurmuş üstat seviyedeki bir yöre sanatçısını, Burhan ÖLMEZ'i tanıtmaya çalışacağım.

Kısa Hayat Hikâyesi

Burhan ÖLMEZ, 1934 yılında Arapgir'in Koru (Tepte) Köyünde doğdu. İlkokulu bu köyde okudu. İlkokulu okuduğu yıllarda 9 yaşındayken vereme yakalanan ve ailede ilk klarnet çalmaya başlayan 35 yaşındaki babası Mustafa ÖLMEZ'i kaybetti. İki erkek iki kız olmak üzere dört kardeş yetim kalmışlardı. İlkokulu bitirdikten sonra öğrenimine devam edememiş, 11 yaşından itibaren amcası Gani ÖLMEZ'in yanında tef çalarak yöre düğünlerine gitmeye başlamıştır. 4-5 yıl bu şekilde devam ettikten sonra klarnet çalmaya heves etmiş ve klarnet çalmaya başlamıştır. 1955 yılında 21 yaşındayken askerlik görevini yapmak için İzmir'e gitmiş, iki yıl askerlik yaptıktan sonra 1957 yılında tekrar köyüne dönmüştür. Askerden döndüğü aynı yıl içerisinde köyünde çıkan bir

anlaşmazlıktan dolayı bir cinayet işlenmiş ve kardeşi ile beraber tutuklanmışlardır. Bu olaydan dolayı Malatya'da yargılanmış ve 9 yıl hapse mahkûm olmuştur. Ancak 2,5 yıl hapis yatıktan sonra af çıkmış ve aftan yararlanarak hapis hayatı sona ermiştir. Aynı olaydan dolayı 9 ayda Gani dayı hapis cezası almış ve af nedeniyle 9 ay sonra serbest kalmıştır. İşte bu tarihlerden sonra yöre düğünlerinin vazgeçilmez adamları olmuşlardır.

Resim: Hapishane Yılları

Amcası klarnetçi Gani ÖLMEZ, kardeşi cümbüşçü Mehmet ÖLMEZ, Davulcu Hüseyin İŞCAN (Çavuş), Kemancı Turan GEZER (Dilo), zaman zaman Arapgir'li ermeni kemancılar Kırkor YASABURBAŞ ve Johannes (soyadı bilinmiyor) ile birlikte Ağın-Arapkir-Kemaliye-Çemişgezek (bazen Arguvan ve Hekimhan'a kadar) yöresinde düğünler yapmışlar yaz sezonunda aylarca köylerine dönemedikleri olmuştur. Bu ekibe 1966 yılından sonraki yıllarda Gani ÖLMEZ'in oğlu Klarnetçi Mustafa ÖLMEZ de katılmıştır. 1970 ve 1980'li yıllarda düğün sezonlarının dışındaki zamanlarda yani kış se-

zonunda Malatya'da gece kulüplerinde çalışmış, bu sırada Kemancı Mamoş tan makam ve nazariyat dersleri alarak genel musiki bilgisini ilerletmiştir. Aynı yıllarda zaman zaman da İstanbul'da bulunmuştur. Bu yıllardan sonra yaklaşık 2005 yılına kadar icrasını sürdürmüş ve 60 yıllık meslek hayatını noktalamış olan üstat, halen Kuru köyünde ikamet etmektedir.

Resim:
İstanbul
Yılları

Sanatsal Özellikleri

Duyduğunu anında icra eden çok iyi müzik kulağına sahiptir. Bunu elimdeki 1961 yılından bu yana edindiğim ses kayıtlarından anlayabiliyorum. Örneğin 1960 yıllarda popüler olan besteleri (sanat müziği eserlerini) eksiksiz icra ettiğini görüyorum. O yıllarda bu eserleri yörede bilen ve öğretecek olan kimse olmadığına göre sadece radyodan dinlemiş ve icra etmişlerdir. Bazı eserleri sadece bir kez dinlemesinin yeterli olduğuna da kendim şahit olmuşumdur.

Ritm kulağı ve ritm çalma yeteneğine de sahiptir. Herhangi bir enstrüman çalan bir sanatçının elbette ritm kulağı vardır fakat her sanatçı ritm çalamaz.

Temiz ve kuvvetli bir nefestir. Tekniği de, üslubu da tamamıyla kendine özgüdür. Klarinetten son derece parlak, bir anda kulağı okşayan, çok güzel sesler çıkarır. Perde baskıları kusursuzdur. Detone (istenilen sesin dışına çıkmak) üflediğine hiç rastlamadım. Eski Mey-

Resim: 1970'li Yıllarda Bir Düşünden: BURHAN ÖLMEZ, MUSTAFA ÖLMEZ, MEHMET ÖLMEZ VE HÜSEYİN İŞCAN

dan düşünlerinde saatlerce üflemesine rağmen sesi bozduğu hiç görülmemiştir. Aslında ses bozulsa dahi bunu anlayacak pek az insan olduğunu bilmesine karşın sanatına, kendisine veya topluma saygısından olsa gerek bu yola hiç başvurmamıştır.

Çok sağlam, güçlü bir tekniği vardır, taksimleri ve oyun havalarındaki ustalığı tartışılmazdır.

Sazını çok sevmiş ve benimsemiştir. Bilimde ve sanatta son noktanın olmadığını merakı ve çalışkanlığıyla göstermiştir. Her zaman sazına daha iyi hâkim olmak ve sazını daha iyi icra etmek istemiş ve bu yolda çaba sarf etmiştir. Yukarıda da belirttiğim gibi 40 yaşlarında makam bilgisi ve makam icrasını öğrenmek için gece kulüplerinde çalışmış ve oradaki sazendelerden bu konuda ders almıştır. Örneğin 3-4 ay öncesinde kendisini ziyaret ettiğimde, zamanında İstanbul'da Şükrü TUNAR dan daha iyi bir sanatçı olduğu söylenen Arapgir'in İn köyünden Sabri ÖZKAN isimli eski bir ustanın dört sestten (Türk müziğinde mi karar) saba ve hüseyini makamlarında yaptığı bir taksim kaydını defalarca dinleyerek ne tür geçişler yaptığını anlamaya çalıştığına şahit olmuşumdur.

Transpoze çalabilme özelliğine sahiptir. Bir parçanın orjinal tonu bizim rahat söyleyebile-

Resim:2 Ekim 2010,
Sabri Özkan'ın Yaptığı Taksimi Dinlerken

çeğimiz bir ton olmayabilir. Bunun için biz de şarkıyı kendi söyleyebileceğimiz tona (karar sesini incelterek/kalınlaştırarak veya tizleştirip/pesleştirerek) transpoze ederiz. Bu olay özellikle klarnette çok kolay bir iş değildir. Çok iyi duymak ve sesleri doğru perdeden doğru çıkarmak şarttır. İşte yörede bu özellik Gani Dayı ve Burhan Ustayla başlar. Bize yakın yörelerde örneğin Elazığ ve Eğin yörelerinde hala transpoze çalabilen klarnetçi sayısı hemen hemen yoktur.

Kişiliği ve Yöreye Katkıları

Yörede sanatçı saygınlığı bakımından Türkiye'deki diğer yörelerde görülmeyen bir tutum vardır. Yöredeki bu özellik yöre insanının kültüründen kaynaklandığı gibi, Burhan ÖLMEZ'in duruşu ve kişiliğinden kaynaklanan tavır ve davranışlarının da katkısı olmuştur. Duruşunu bozmayarak, davranışlarında hafiflik göstermeyerek, küçük ve büyüğüne karşı kontrollü tavır sergileyerek toplumun sevgi ve saygısını kazanmış, insanların sanatçıya verilmesi gereken değeri yörede kabullendirmiştir.

Yöre insanının düşün ve eğlencelerinde kaliteli müzik dinlemelerini sağlamıştır. Bu da yukarıda da belirttiğim gibi kendisine ve topluma olan saygısından ileri gelmektedir. Detone üfle-

mayerek yeni yetişen nesillerin müzik kulağını düzeltmiştir. Bu toplumun müzikal duyusunu çok etkileyen bir olgudur. Örneğin Elazığ yöresindeki ilk klarnetçilerde tekdüze, özellikle tiz sesler kullanılarak ve detonelerin çok olduğu bir icra şekli vardır. Yetişen nesiller bu icranın sanki yörenin bir özelliği gibi algılamış bu tarzı hiç bozmadan devam ettirmişlerdir. Bu bakımdan da dinlenildiğinde kısa bir süre sonra insanı yoran bir icradır. Eğinde de buna benzer bir durum vardır. Orada da özellikle pes sesler kullanılarak ve detonelerin daha çok olduğu bir icra şekli vardır. Her iki yörede de bu durum geleksel olarak algılanır ve farklı icra tepkiyle karşılanır. Dolayısıyla bu iki yöreden iyi icra çıkmamıştır. Bu bakımdan Burhan USTA'ya ne kadar teşekkür etsek azdır.

Zaman zaman maddi imkânları olmayan insanların düşünlerini karşılık beklemeden yapmışlardır (Bu davranış, Gani ÖLMEZ ve oğlu Mustafa ÖLMEZ'de de görülen aileden gelen bir özelliktir).

Meslek hayatı boyunca uzun yıllar aynı insanlarla beraber çalışmış, özellikle Hüseyin İŞCAN ve Turan GEZER'in ölünceye kadar yörede kalmalarını sağlamışlardır. Bu da yörenin müzikal kültürüne katkı sağlamıştır.

Bir dönem köy muhtarlığı da yapmış, muhtarlığı sırasında bürokratlarla olan ilişkileri sayesinde köyüne birçok hizmetlerde bulunmuştur.

Bana göre son derece zeki ve yetenekli olan usta, eğer uygun zeminlerde bulunmuş olsa idi bugün Şükrü TUNAR gibi, Mustafa KANDRALI gibi anılan üstatlar arasında olması kaçınılmazdı. Hiç şüphesiz, yörede silinmez bir iz bırakmış, unutulmaz bir klarnet üstadıdır.

Kedisine Allahtan uzun ömürler diliyor, tüm sanatsal katkılarından dolayı şükranlarımı sunuyorum.

Teşekkürler BURHAN USTA .

KENDİMİ ARIYORUM

Bu, yıllar önceki
Ben değilim artık!

Çekilmez bu denizlerdeki kan
Bu ağlayarak
Dünyaya bakan yıldız.
O yıldız değil...

Ben değilim artık,
Gökyüzünde aydınlığa koşan.
Çiçeğe vurgun arı,
Güldeki koku,
Dağdaki mor...
Buluttaki nem.

Eskisi gibi değil durum.
Gene yanımda yöremde
Gölgem.
Ama ben, gölgemden korkuyorum.

Getirdiğim bu değildi uzaktan
Bu değildi gözlerimdeki umut
Yüreğimdeki ses.

Boynumun borcu değil yaşamak
Bu ağaçlar, bu kuşlar
Bu kadar yalnız değildi
Çocuklar.

Bu kadar ağlamaklı değildi insan
Bu kadar suskun değildi ırmak.
Şafaklar daha güzeldi günbatımından.

Üsküdar türkü söylerdi
İnsanları severdi İstanbul...
Böylesine sancılı değildi yüreği.

Geceler böyle karanlık değildi
Böyle aşıkâr değildi sır.
Ben, ben değilim artık
Kendimi arıyorum.

Mehmet ERGÖNÜL

Okuma-Yazma Seferberlikleri

Prof. Dr. M. Feyzi ÖZ

Cumhuriyet döneminde, halkımızı cehaletten kurtarmak ve aydınlığa kavuşturmak için büyük gayret gösterilmiştir. Devletimizin bütün olanaklarıyla destek verdiği okuma-yazma seferberlikleri yapılmıştır.

Okur-yazarlık, çağımız insanının kazanması gereken en önemli becerilerin başında gelmektedir. Çağımızın yaşamından yararlanmak, ancak okuma-yazma bilmekle mümkündür. Okur-yazarlıkla çağdaş olmak arasında bir paralellik vardır. Dünya üzerindeki ülkelere bir göz attığımızda, ileri uygar ülkelerde, okur-yazarlık düzeyinin yüksek olduğu görülmektedir. Bunun için her ülke, kendi halkına okuma-yazma öğretmek için büyük çaba göstermektedir.

Ülkemizde, halkımızın tümünü okur-yazar durumuna getirilmesi büyük önem taşımaktadır. Bu amaca varmak için büyük çaba gösterilmektedir. Kuşkusuz, okuma-yazma bilmek, insanların hayatlarında sosyal, kültürel ve ekonomik yönden büyük önem taşımaktadır.

Bir öğretmen, eğitimci ve yazar olarak ben de, Büyük Atatürk'ün önderliğindeki "Millet Mektepleri Seferberliğinden" sonraki, sekiz okuma-yazma seferberliğinde görev almanın derin mutluluğunu duyuyorum. Altmış yıla yakın sürede, bu seferberliklerin, programlarının hazırlanmasına yardımcı oldum; kitaplarını, televizyon dizilerini hazırladım ve öğretmenlik yaptım.

Yurttaşlarımızı okumaz-yazmazlıktan kurtarmak için Türkiye Cumhuriyeti'nde dokuz okuma yazma seferberliği yapılmıştır. Bu seferberlikler şöyle özetlenebilir:

1. Millet Mektepleri Okuma Yazma Seferberliği:

Cumhuriyetimizin kuruluşundan sonra okuma-yazma seferberliğinin ilkine, Büyük Atatürk'ün önderliğinde başlanmıştır

Atatürk'ün eğitimle ilgili en önemli hedefi, halkımızı cehaletten kurtarmaktı. Bunun ilk ve temel koşulunun, yeni bir harf sistemine kavuşmak olduğunu çok iyi biliyordu. Harf devrimini bir eğitim ve kültür devrimi olarak görüyordu. Bu amaçla kapsamlı çabalardan ve hazırlıklardan sonra 1 Kasım 1928 günü Millet Meclisi'nde "Yeni Türk Harflerinin Kabul ve Tatbiki Hakkındaki Kanun" kabul edilmiştir.

Bugün kullanmakta olduğumuz, 29 harften oluşan harf sistemiyle, çok kolay şekilde ve kısa sürede içerisinde okuma-yazma öğretilmektedir. Çin'de, 6500 harf (karakter) bulunmaktadır ve altı yılda okuma yazma öğretilmektedir. Japonya'da, Rusya'da iki yılda, ABD'de, İngiltere'de, Fransa'da, İtalya'da ve Arapça dilinde en erken bir yılda, okuma-yazma öğretilmektedir. Türkiye'de ise okuma-yazma öğrenmek için üç ay yeterli olmaktadır. Ayrıca yazılması ve okunması en kolay bir harf sistemine sahip bulunmaktayız.

Kasım 1928'de gerçekleştirilen Harf devriminden sonra yeni harflerle okuma-yazma öğretmek amacıyla Halk Mektepleri, Halk Dershaneleri ve Gece kursları "Millet Mektepleri"ne dönüştürülmüş, ilk ve en büyük okuma-yazma seferberliği başlatılmıştır.

1929 yılında Millet Mektepleri Kanununun kabul edilmesiyle okulların yanı sıra tüm devlet kurumlarında, köylerde, kahvehanelerde, hapishanelerde Millet Mektepleri açılmış ve 16-45 yaşları arasındaki tüm yurttaşların okuma-yazma kurslarına katılması zorunlu kılınmıştır.

Okuma-yazma kursları; ilkokul olan yerlerde bu okullarda açılmış, okul bulunmayan yerlerde birer ay süreli gezici kurslar düzenlenmiştir.

Millet Mektepleri, A ve B dershanelerinden olmak üzere birbirini izleyen iki düzeyden oluşmuş-

tur. A dershanelerinde okuma-yazma bilmeyenlere okuma-yazma öğretilmiş, B dershanelerinde ise yurttaşlık hak ve ödevleri ile temel yaşam becerileri kazandırılmıştır.

Atatürk'ün, Başöğretmenliğinde başlayan bu büyük eğitim seferberliğinde, kadın ve erkek pek çok yurttaşımız, Millet Mekteplerine giderek okuma-yazma öğrenmiştir. Cumhuriyetin ilanında okuma-yazma bilenlerin oranı %7 idi. Yeni Türk harflerinin kabulü ile bu oran % 0'a düşmüştür. Millet Mekteplerinin açılmasıyla birlikte, okuma-yazma bilenlerin sayısı hızla artmaya başlamıştır.

A dershanelerinde 1928-1929 döneminde öğretmen, kitap, bina araç gereç yokluğuna rağmen; 199.534'ü kadın, 397.476'sı erkek olmak üzere toplam 597.010 yetişkine okuma-yazma öğretilmiştir.

2. Türk Silahlı Kuvvetleri Okuma Yazma Seferberliği:

Ordumuz, daima eğitime büyük önem vermiştir. Askerlik görevini yapmak üzere orduya katılan gençlerin, her yönden gelişmeleri için büyük çaba gösterilmektedir. Okuma-yazma bilmeyen erlere okuma-yazma öğretilmesi bu çabaların bir parçasıdır.

Okuma-yazma bilmeden Türk Silahlı Kuvvetlerine katılan erlerin eğitimi için, 1958 yılında okuma-yazma seferberliği başlatılmıştır. Bu amaçla okuma-yazma okulları kurulmuştur. Okuma-yazma bilmeyen erler, ilk önce bu okullarda okuma-yazma öğrenimi, matematik, yurttaşlık bilgileri alır, daha sonra askerlik eğitimine başlarlar. Bu çalışmalar, halen askeri birliklerde devam etmektedir.

Halk arasında Ali okulları olarak bilinen bu okullarda öğrenim süresi 4 aydır. Haftada 38 saat ders yapılıyordu. Bu okullarda, silah altına alınan ilkokul öğretmenleri (291 sayılı yasaya göre) uyum eğitiminden sonra öğretmen olarak görev yapıyorlardı.

3. Kadınlar Okuma-Yazma Seferberliği:

Erkeklerin askerdeki okuma-yazma eğitimine paralel olarak, kadınlar için de 1962 yılında bir okuma-yazma seferberliği başlatılmıştır. Milli Eğitim Bakanlığı Kız Teknik Öğretim Genel Müdürlü-

ğü ile diğer birimlerin yürütmüş olduğu bu seferberlikte çok sayıda kadını okuma yazmayı öğrenmiştir.

4. Fonksiyonel (İşlevsel) Okuma-Yazma Seferberliği:

Dünyada, okuma yazma öğretimi alanında, yeni bir akım başlamıştı. Yetişkinler, öğrendikleri okuma-yazmayı, bir an önce kendi hayatlarında kullanmak istiyorlardı. Bu durumda okuma-yazma öğretimini daha cazip hale geliyordu. Dünyadaki bu akıma paralel olarak, 1972 yılında ülkemizde de, fonksiyonel (işlevsel) okuma-yazma seferberliği başlatıldı.

Fonksiyonel Okuma-Yazma Projesi kapsamında; Buğday yetiştirme, Pamuk yetiştirme, Tütün yetiştirme, Turfanda sebze yetiştirme, Koyun yetiştirme, Sığır yetiştirme, Ev ekonomisi ve Mısır yetiştirme konularında cümle yöntemine uygun olarak sekiz ayrı alfabe ve bu alfabelerin alıştırma kitapları geliştirildi.

5. 100. Yıl Okuma-Yazma Seferberliği:

Atatürk'ün doğumunun 100. yıl dönümünde yeni bir okuma-yazma seferberliği başlatıldı. Böylece Büyük Atatürk'ün, Türk halkını cehaletten kurtarmak idealine, yeniden hizmet edilecek ve hız verilecekti. Senaryoları tarafımdan yazılan TV dizileri (TV Okulu) ilk defa bu okuma-yazma seferberliğinde okuma-yazma çalışmalarına katkıda bulunmuştur.

100. Yıl Okuma-Yazma Seferberliği, Millet Mektepleri okuma-yazma seferberliğinden sonra düzenlenmiş geniş kapsamlı ikinci büyük seferberliktir.

1983 tarihinde; 2841 sayılı Zorunlu Eğitim Çağı Dışında Kalmış Okuma-Yazma Bilmeyen Vatanandaşların Okur-Yazar Duruma Getirilmesi ve Bunlara İlkokul Düzeyinde Eğitim Öğretim Yaptırılması Hakkında Kanun yürürlüğe kondu. Kanunla; okuma-yazma öğrenme kurslarına (14-44 yaş) devam zorunluluğu ve cezai hükümler getirildi. Milli Eğitim Bakanlığı ile kamu ve özel kuruluşların görevleri belirlendi. Kurslara devam için özendirici hükümler getirildi. Yetişkinler için I. kademe okuma-yazma programı (90 saat) ile Yetişkinler için II. kademe Eğitim Deneme Programı (180 saat) bu

dönemde geliştirilmiş ve uygulamaya konmuştur. Bu programlar 2005 yılına kadar uygulanmıştır. I. kademe programını bitirenlere okur-yazarlık belgesi, II. kademe programını başarı ile bitirenlere ise Yetişkinler Eğitimi İlkokul Bitirme Diploması verilmiştir.

6. 1992 Okuma-Yazma Seferberliği:

Ülkemizde okuma-yazma oranını daha da artırmak üzere, Millî Eğitim Bakanlığı ve UNICEF'in işbirliği ile Dünya Okuma-Yazma Günü olan 8 Eylül 1992'de okuma-yazma seferberliği başlatılmıştır.

8 Eylül 1992 tarihinden itibaren UNICEF Türkiye Temsilciliği ile Yetişkin Eğitimi Okur-Yazarlık Projesi kapsamında, Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgelerinde okumaz-yazmazlığın yüksek olduğu 13 ilde okur-yazarlığı yaygınlaştırma çalışmaları yapılmıştır. UNICEF, materyal üretimi ve çoğaltarını, araştırma-geliştirme konularında finansman desteği sağlamıştır. Yaygın Eğitim Enstitüsünde kurulan iki ayrı komisyon tarafından; Yetişkinler İçin Okuma-Yazma Öğretimi ve I. Kademe Eğitimi Programı esas alınarak cümle yöntemine uygun olarak Yetişkinler Okuma Kitabı, Yetişkinler Alıştırma Kitabı ve Yetişkinler Öğretmen Kılavuzu, Herkes İçin Okuma Kitabı, Herkes İçin Alıştırma Kitabı ve Herkes İçin Öğretmen Kılavuzu ile okuma-yazma öğrenenlerin okuma becerilerini geliştirmeleri için Çalışkan Aile, Temiz Aile ve Güzel Çevre, Tutumlu Aile, Akıllı Aile ve Sağlıklı Çocuklar konularında 5 ayrı kitapçık hazırlanmıştır. 2005 yılına kadar okuma-yazma kurslarında bu kitaplardan yararlanılmıştır.

7. Genç Kızlar ve Kadınlar İçin Okuma-Yazma Seferberliği:

Dördüncü Dünya Kadınlar Konferansı, 1-5 Eylül 1995 tarihlerinde Pekin'de yapıldı. Bu konferansa ülkemizden de Devlet Bakanı başkanlığında bir heyet katılmıştı. Türk heyeti konferansta, kadınlarımızın eğitimine büyük önem verileceğini ve en kısa sürede kadınlarımızın tümünü, okuma-yazma bilir duruma getireceğini beyan ve taahhüt etmiştir. Bu amaca varmak için de, 1996 yılında hazırlıkları yapılan ve 1997 yılında uygulamaya konulan, yeni bir okuma-yazma seferberliği başlatılmıştır.

Genç Kızların ve Kadınların Eğitimini Geliştirme Projesi kapsamında günümüze kadar 16.016 adet I. kademe okuma-yazma kursu açılmış ve bu kurslarda 359.545 yetişkin okuma-yazma öğrenmiştir. II. kademe okuma-yazma kurslarında ise, 2.950 kurs açılmış ve bu kurslarda 63.764 yetişkin eğitim görmüştür.

Seferberlik kapsamında toplam 18.966 kurs açılmış ve 423.309 yetişkin vatandaş bu kurslarda eğitim almıştır.

8. Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi Sosyal Gelişmeyi ve İstihdamı Destekleme Projesi:

Başlı başına geliştirilmiş bir okuma-yazma seferberliği değildir. Doğu ve Güneydoğu bölgelerindeki 25 ilimizde, sosyal ve ekonomik bakımdan gelişme ihtiyacı içinde bulunan öncelikle genç kız ve kadınlar olmak üzere yetişkin nüfusun tamamının ihtiyaçlarını belirlemek, bu ihtiyaçlar kapsamında eksik olan eğitimlerini tamamlayabilmelerine olanak sağlamak amacıyla, Ekim 2000 ayında Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi Sosyal Gelişmeyi ve İstihdamı Destekleme Projesi hazırlanmış ve uygulamaya konulmuş olup, proje Eylül 2001 tarihinde sona ermiştir.

Proje kapsamında açılan okuma-yazma kurslarında 64.812 kadın, 86.401 erkek olmak üzere toplam 151.213 yetişkinimiz eğitimden geçirilmiştir.

9. Ulusal Eğitime Destek Kampanyası:

Ulusal Eğitime Destek Kampanyası, başta okuma-yazma çalışmaları olmak üzere; diğer eğitim faaliyetlerini desteklemek, kapsamını genişletmek ve daha geniş kitlelere ulaşmak amacıyla, Cumhurbaşkanımız Ahmet Necdet Sezer tarafından, 19 Mayıs 2001 tarihinde ilan edilmiştir. Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer adına, eşleri Öğretmen Semra Sezer'in önderlik ettiği sekizinci seferberlik olan, Ulusal Eğitime Destek Kampanyası etkinlikleri, 8 Eylül 2001 tarihinde ülke genelinde, bütün yerleşim birimlerinde başlatılmıştır.

Bu kampanyanın temel amacı;

MEB'nin dışında diğer kamu kuruluşları özel ve özerk kuruluşlar, gönüllü kuruluşlar, yerel yöne-

timler, sivil toplum örgütleri ve gönüllü bireylerin katkısı ve katılımlarıyla,

- okuma-yazma bilmeyen yurttaşların eksik eğitimlerini tamamlamak ve temel eğitim düzeyinde eğitim görmelerine olanak sağlamak,

- gelir getirici beceri ve meslek kazanmalarını sağlamak,

- zorunlu eğitim çağında olup, okul dışında kalan çocukların okula kazandırılmalarını sağlamaktır.

Ulusal Eğitime Destek Kampanyasının başladığı 8 Eylül 2001 tarihinden 8 Haziran 2006 tarihine kadar ülke genelinde 1.202.642 vatandaşımız okuma-yazma kurslarında, 8 Mayıs 2005 tarihine kadar ülke genelinde 2.122.640 vatandaşımız gelir getirici beceri ve meslek kurslarında, 1.541.619 vatandaşımız da sosyal ve kültürel beceriler kazandırma kurslarında eğitim görmüştür.

Okuma-yazma seferberliklerinde, başlangıçta hızlı, daha sonraki yıllarda ise biraz yavaşlayarak da olsa, yurttaşlarımızın okur-yazar duruma gelmeleri için devamlı olarak çaba gösterilmiştir. Sonuç olarak okuma-yazma oranımız erkeklerde % 93,86'ye, kadınlarda % 80,64'e, toplamda ise % 87,25'e ulaşmıştır. Kuşkusuz bu düzeye ulaşmaktan büyük gurur duymaktayız. Okuma-yazma seferberliklerinin, halkımızın tümü okur-yazar duruma gelinceye kadar, artan bir hızla devam etmesini diliyoruz. Bu seferberliklerin öncüleri olan öğretmenlerimize, eğitimcilerimize ve tüm aydınlarımıza güveniyoruz, onları kutluyor ve başarılı olmalarına inanıyoruz.

Türk milleti daima ilerlemeyi, gelişmeyi, çağdaşlaşmayı istemektedir. Türk öğretmenleri ise, daima hem çocukların ve gençlerin hem de yetişkinlerin eğitimine yardımcı olmaktan mutluluk duymaktadırlar. Kıvanç verici olan hizmet arzusu ile ülkemizin kısa sürede, çağdaş gelişmeyi yakalayacağına, hatta üzerine çıkacağına yürekten inanmaktayız.

ABİM FEVZİ ŞENER'E

Bahçemize diktiğin gülleri söktün,
İçimize sönmeyen ateşler döktün,
Evimiz direğin ansızın büktün,

Zamansız bir anda terk ettin bizi,
Yıllar geçse bile dinmez bu sızı.

Ürdün, Taylant, Kıbrıs'ı gezdin,
Somali, İsrail suların süzdün,
Tahlille sonunda sorunlar çözdün,

Verimli çağında çok erken gittin,
Sana rahmet dilemek zor geldi bana.

Hacca gideceğim diye tutturdun,
Hasta olmadığın bize yutturdun,
Hacı hazırlığın geri teptirdin,

Zamansız bir anda terk ettin bizi,
Yıllar geçse bile dinmez bu sızı.

Kanallar yapmayı amaç edindin,
Havuzlar yaparken çokça didindin,
Hozakpur'u donatıp gülüp sevindin,

Gidişin bizleri yaktı kor gibi,
Sensiz tüm dünyalar bize dar gibi.

Verimli çağındı, çok erken gittin,
Mücadelen durdu çabucak bittin,
Hacı âlemine son direk diktin,

Verimli çağında çok erken gittin,
Sana rahmet dilemek zor geldi bana.

O. Edip ŞENER

Çürük Elma

Şükran Çağlar KABA

Rahmetli babam; "Çok şükür, çocuklarımın boğazından haram lokma geçirmedi." dediğinde, Osmanlı bir kadın olan rahmetli babaannem bu sözler karşısında gözleri dolarak; "Haram lokmanın günahı ocak söndürür, sakın evlatlarına böyle yük bırakma." derdi.

Çocuk saflığımızla ne demek istediklerini kestiremesek de, haramın kötü bir şey olduğunu anladık.

Memur maaşıyla; eşinin, beş çocuğunun, anne, babasının ve yatalak kardeşinin sorumluluğunu sırtında taşıyan babacığım, çalışmanın değil, hırsızlık, arsızlık yapmanın ayıp olduğunu bizlere öğretti. 1970'lerin çetin koşullarına karşın memur, işçi olan babalarımızı utandıracak şey altı yamalı ayakkabıları değil, tüyü bitmemiş yetim hakkının boğazlarından geçmesiydi.

1980'li yıllarda, "Globalleşen", "Küreselleşen" diye tanımlanan dünyaya uyum sağlamak üzere serbest pazar ekonomisine geçtik. "Bırakınız yapsınlar, bırakınız geçsinler" politikaları ile toplum şiddetli bir deprem yaşamaya başladı.

Bu deprem, öncelikle bizi ayakta tutan değerlerimizi yerle bir etti. Kamu yönetimi saygınlığını, güvenilirliğini gittikçe kaybetti. Deprem altında kalan toplum değerleri için "adam" olmak, dürüst, namuslu olmak değil, parayı ele geçirmekti. Para her kapıyı açan tek değerdi!

"Benim memurum işini bilir."; "Gemisini kurtaran kaptan" ; "Her koyun kendi bacağından asılır."; "Bal tutan parmağını yalar." cümlelerini içselleştiren bir nesil yetişiyordu. Bu depremin

fay hattında kamu yönetimi vardı. Liyakat bertaraf edildi. Patronaj (torpil sistemi) sistemi kanıksandı. Devlet kaynakları iktidarların beslemelerine akıtıldı. Bataklaşan bu sistemde önce insanımız çürümeye yüz tuttu. Kamu yönetiminde; emek vermeden, kurnazlık, yağcılık/yağdanlıkla, kısa yoldan köşeyi dönme, fırsatları değerlendirme anlayışı gittikçe kökleşiyor, makamlar en sadık hizmetkârlara teslim ediliyor, bilginin, deneyimin, eğitimin, görgünün asilliğinden nasibini almayan bu "efendiciler" hak etmedikleri makamlarında emanete hıyanet ediyor, çürük elmalar sağlam elmaları birer birer çürütüyor, altta kalanın canı çıkıyordu!

Bu değişim, dilimize yeni kavramlar da kazandırdı. Bunlar; "Yolsuzluk" ve " Etik" di. Hırsızlık yolsuzluğa, ahlak etik'e dönüştü. Bu dönüşüm bu kavramların içsel karşılığını yıprattı, hırsızlığı, ahlaksızlığı yüz kızartıcı suç olmaktan kurtardı. Tüyü bitmemiş yetim hakkı yemenin dayanılmaz ağırlığı hafifledi.

Vicdanımızdan ipini koparan utançlarımızla ikiye bölünmüş yaşama iyice alışıyoruz. Kim; " Kral çıplak" demeye kalksa yuhaliyoruz. Bir TV tartışma programında bir yazarımız; (Sanıyorum Alev Alıtlı idi.) toplumun % 99'unun Müslüman olduğu bir ülkede hırsızlığın bu derece yaygın olmasını anlayamadığını söylediğinde, öyle bir gü-rültü koparıldı ki ne söylemek istediği üzerinde kimse kafa bile yormadı.

Aslında söylediği şey çok basitti; eline, diline ve beline sahip olma meselesiydi. İnanç sahibi bir

kulun, emanete hıyanet etmesi, yalan dolan içine girmesi, hırsızlık yapması, yetkisinden, gücünden yararlanarak çıkar sağlaması/sağlatması, hırsızlık yapanlara üç maymunu oynaması, kapıları, pencereleri hatta bacayı açması mümkün değildir!

Ne yazık ki, istatistikler toplumdaki kokuşmayı doğruluyor. 28 Mart 2007 tarihli gazete-lerde yer alan bir haberde; ülkemizde 2003 yılından bu yana hırsızlık artmış. Bugün dünya hırsızlık sıralamasında 35 ülke içerisinde 4'üncü ülkeyiz! Elhamdülillah Müslümanız!

- Sahi ülkemiz borsasında yabancıların payı ne kadar?

Tekrar istatistiklere dönersek Türk milleti, hırsızlığın, israfın ekonomiye verdiği zarar nedeniyle yüzde 36 daha fazla vergi ödüyor. 2000 yılı değerlerine göre, 26,5 katrilyon liralık vergi gelirinin yaklaşık 10 katrilyonu hırsızlar tarafından buharlaştırılmış.

Tablo vahim! Tüyü bitmemiş yetimin hakkı hırsızlar ve işbirlikçileri, yani araştırmalara göre hırsızlığın saç ayağı olan siyasetçi, bürokrat ve üçüncü şahıslar tarafından hortumlanmış ya da hortumlanmakta

Devletin kasasına hortumlar nasıl takılıyor, kaynaklar nasıl hiç ediliyor? Amerika'yı yeniden keşfetmiyoruz, çok basit! Bir atasözü ile özetlersek durumu; "Minareyi çalan kılıfını hazırlıyor."

Kamuda küçük küçük kılıflardan, büyük büyük kılıflara kadar tüm hazırlıklar var. Siyasetçim, bürokratım, vatandaşım çöplüğüne göre kılıfını dikeyor!

Küçük kılıflara örnekler: Gerçi bu küçük kılıflar öyle kanıksanmıştır ki saklanmaz bile! Çocuğunuzun fotokopi çektiği gerekiyor. Hemen devletimin akıllı memuru hesaplar. İşyerinde devletin makinası, kağıdı, fotokopi çeken var-

ken, ne gerek vardır, sayfası 50-100 kuruştan fotokopi çektiirmeyel!

Ya da iktidar olan bir siyasi partiye yamandı- nız, ya da dayınız, amcanız, teyzeniz o partide etkin bir yerde. Nasıl olsa liyakat da gerekmiyor. Kim bastırırsa çatır çatır o makamı kapıyor. Sonunda müdür, başkan, bölge müdürlüğü vb. bir koltuğu kaptınız. Rüyanızda görseniz inanama- yacağınız yetki, sizin elinize geçmiştir. Keyif si- zindir artık! Makam odanızı dünya, kendinizi de efendisi sanırsınız. İlk icraatınız da en kıyağından koltuğunuzu, masanızı değiştirmek olur. Sayın milletvekilleri yavruağzı ceylan koltuklarında otururken -Bu koltukların alımında hırsızlık iddi- aları vardı. Ne oldu? Unutkan milletiz!-, devleti- min daire başkanının, müdürünün sıradan bir koltukta oturması tabii ki mümkün değildir!

- Sahi ülkemizin dış borcu ne kadar?

Devletimin memuru iletişimi de çok sever. İş görüşmesinin dışında onlarca özel görüşme ya- par. Evinde dostlarını aramazken, iş yerinde dost canlısı oluverir.

Bir de devletimin memuru çocukların arabaları sevdiği gibi makam arabasını çok sever. Sağ arka koltuk devletimin memurunun rüyalarına girer. Çok önemli işler yaptığı için her şeyi hak gören memurum ayağının yerden kesilmesine öyle alışır ki, özel işlerinde dahi makam aracını kullanır. E devletimin benzini deniz meselesi

Bir günde devletimin 100 memurunun odasını, sandalyesini, bilmem nesini attığını, kırtasiyeyi israf ettiğini düşünün. Ülkemiz kimsenin makam odasından, sandalyesinden ibaret değil. Toplamda tüyü bitmemiş yetim haktan kaç lira sandalyeye, fotokopiye, kırtasiyeye gidiyor?

- Sahi ülkemizde kaç milyon işsiz var?

Gelelim malı büyük götürenlere Kocaman kocaman kılıf dikenlere!

Devletimin ihaleleri çok sevilir. Devletimin bazı memurları da ihaleli yeri Bu konu aslında biraz çetrefillidir. İhalelerde; bazı siyasetçi, bürokrat ve üçüncü şahıs can ciğer kuzu sarması olurlar. O ihaleden ne kadar hayır gelir Yorum sizin! Örneğin; ülkemiz deprem kuşağında bir ülke. Ancak, yaşadığımız acı deneyim ve yapılan araştırmalar kamu binalarının depreme en az dayanıklı binalar olduğunu gösterdi/gösteriyor. Kamu binaları neden depreme dayanıksız? Bu binalar kaç liraya mal oldu? Bunu yapan müteahhit kim? Altına devletimin hangi bürokrati, memuru imzalarını attı?

- Sahi kamu binalarının depreme dayanıklı hale getirilmesinin maliyeti ne kadar?

İkincisi ise biraz daha devletimin memurunun kendini efendi sandığı sistemdir. Bu arada hizmetin gerekli olması önemli değildir. Devletimin memuru yetkisi çerçevesinde ihtiyaç yaratır. Devletimin dış ve iç borçla verdiği, sağlıktan, eğitimden kısıtıldığı paraları harcamak için mutlaka bir şey bulur/buldururlar. Alımları da ya iktidar beslemesinden, ya akraba şirketlerden ya da başkasının adına kurduğu kendi şirketinden yapar/yaptırırlar.

Memur tüccarlaşınca işgal ettiği makamın çıkarlarını kim korur?

Kamu yönetiminde yerel yönetimlerimiz ise ayrı bir inceleme alanıdır. Demokrasinin bize bahsettiği değerli belediye başkanlarımız kaldırımıları değiştirmeyi çok sever. Bu özellik bizim ülkemize has bir özellik midir bilinmez? Bize ilgilendiren yönüne dönelim. Geçtiğimiz yıllarda belediyelerin bir yılda kaldırımlara döktükleri para 80 trilyon! Evet sadece bir yılda! Yollar yürümekle aşınmaz diyen büyüklerimizin böylece yarıldığını anlıyoruz!

Devletimin merkezden yerel yönetimlerine kadar sevdiği diğer bir husus ise dekorasyondur.

Devletimin memuru eski eşyaya hiç dayanamaz. Vatandaşın vergileri, kamu binalarının gösterişli mobilyalarına, gereksiz bir sürü mefruşatına giderken, "Eskisini at, yenisini bizimkinden al modadır." Devletimin dekorasyon zevki ise ayrı bir inceleme alanıdır. İç mimarlara duyurulur.

Bizim ülkemize has diğer bir özellik ise alt yapısı olmayan kentlerin yüzünü gözünü boyamaktır. "Halka hizmet" için süslemede sınır tanımıyoruz. Çevrenize bir bakın. Otobüs duraklarından, çöp tenekelerine, aydınlatma direklerinden, zincirlere Gereksiz bir sürü ıvr zıvır Trilyonlar nerelere gömülmüş, kimlerin cebine gitmiş.

- Sahi kentlerimizin gerçek sorunları nelerdir?

Devletimin siyasetçisinden bürokrata kadar reklamı, tanıtımı, halkla ilişkileri de pek sever. 21. yüzyıl iletişim çağıdır. Başka şeyde çağ atlamasak da iletişimde atlamayı pek severiz. Bakanlıklardan, ilgili kuruluşlara, yerel yönetimlere kadar tanıtım, reklam furyası vardır. Albenili afişlerde, dergilerde, broşürlerde tüyü bitmemiş yetim hakkı ile reklamın bini bin paradır. Katılacağı TV programını bile billboardlarla, afişlerle ilan eden belediye başkanları acaba hangi ülkede vardır? Bir de belediyelerin borç batağında olduğu söyleniyor. Bu çelişki değil mi?

Bugünlerde bir de konser modası çıktı. Kiraz, muşmula festivali, alt/üst geçit açılışı bahane, konserler şahane. Dünyanın bir başka ülkesinde var mı? Bilmiyorum! Alt geçit açılışı için konser verilir mi?

Renkli hayatlar sizin olsun! Gözümüz yok, devletimin siyasetçisi, bürokrati, üçüncü şahsı Edirne'den Kars'a havai fişek patlatsın, afişlere, broşürlere para döksün, halay çeksın Çeksın del Ucu bize dokunuyor!

- Sahi yılda kaç lira tüyü bitmemiş yetim hakkı afişlere, reklama, tanıtıma, konsere dökülüyor? Bilen var mı?

Hırsızlar/israfçılar fanuslarında tüyü bitmemiş yetim hakkını savura dursun. Onun dışındaki hava gittikçe bitiyor, fanus çatladı, çatlayacak.

Ülkemizde hırsızlığın yaygınlaşmasında en büyük etken olarak kararların bireyselleşmesi, siyasetin çıkar sağlama mekanizmasına dönüşmesi görülüyor. Diğer bir ifade ile her iktidar döneminde devletin kaynaklarına hortum çekiliyor. Siyaset "adamı", bürokrat, üçüncü şahıs sacayağı ile mal götürülüyor. Bu arada söyleyelim, satacak bir şeyiniz yoksa, iktidar beslemesi iseniz "danışman", "araştırmacı" olursunuz!

Niyet yolsuzluk -kibar olamayacağım- niyetiniz HIRSIZLIK olunca KILIFLAR ÇOK

Parasal kararlarda yetkinin kişilere bırakılması ise hırsızlıkta diğer bir etkenmiş. Memurları tüccarlaştırıyormuş! Nasıl mı? Elinizde devletin harcayacak parası var. Devletimin parasına hortumu takarsınız! Bu sistem ile belirli kişileri kayırmanız, gizli ortaklıklar kurmanız, hatıta komisyon gözünüzü doyurmaz ise başkasının adına şirket kurarak, şirketinize iş yaratmanız mümkün oluyormuş

Netice itibarıyla farklı partiler olsa da sistem ballı. Her iktidar kendi beslemelerinin bitini kanlandırıyor. Gereksiz yatırımlara, hizmetlere, tanıtımlara trilyonlar akıtılıyor, kamu binaları yaldızlanıyor, makam araçları en lüksünden alınıyor, kısaca devlette "lale devri" yaşanıyor, ama eğitim, sağlığa ayrılan kamu kaynakları gittikçe budanıyor. Bir elde telefon bir elde ihale dosyası, umurumda mı dünya modası çok seviliyor!

Sistem suçlu da Nasreddin Hoca'nın dediği gibi hırsızın hiç mi suçu yok?

Lakin madalyonun öbür yüzü içler parçalıyor. Fanusun dışı dünyanın en geri ülkeleriyle yarışıyor.

Ülkem iki kuruş için Dünya Bankası'na, IMF programlarına gebe. Yabancı sermayenin gönlüne bırakılan ekonomik dengeler bıçak sırtında. Tehlikeli oyunlar içerisindeki kişiler ülkeme kafa tutuyor. Kısır döngü içerisinde nesillerin, ülkenin geleceği kaybediliyor. Ülkem kan ağlıyor!

Ya insancıklarımız? "Komşusu aç yatarken, tok yatan bizden değildir.", "Kul hakkı yemek büyük günahdır." yazan gerçekle, fani dünyadaki sırtlanların gerçeği arasında sıkışan, etleri, ruhları parçalanmış zavallı insancıklarımız

Ülkemizde 1 milyon kişi gıdasız, milyonlarca sosyal güvenlik yoksun. Düşünün! Sizin çocuğunuz aç, ya da hasta. Paranız yok. Bu acıya hangi anne baba dayanır? Kırık dökük, sobası bile olmayan okullarımız var. Bir öğretmen, gazete aracılığıyla çöpe atılacak eşya istiyor. Neden biliyor musunuz? Bunlardan yaptığı eşyayı satıp, öğrencilerinin karnını doyurmaya çalışıyor. Yaşlı teyzem, bacakları olmayan torununu karda kışta leğen içerisinde sürükleyerek okuluna götürüyor. Bunun nasıl bir acı ve çaresizlik olduğunu anlayabilir misiniz? Gençlerimiz geleceğinden umutsuz, uyuşturucu tuzağına düşüyor. Milyonlarca insanımız insanlıktan çıkmış durumda.

Hey size söylüyorum kravatlı hırsızlar!

Hiç sitelerinize çekilmeyin, aynı gemideyiz!

Çaldığınızı, israf ettiğiniz her kuruşu, ülkenin bir yerlerinde aç, açık olan insanların lokmasından çalışıyorsunuz. Çocuklarımızın geleceğini çalışıyorsunuz.

Ne utanç!

Daha fazlasını yazmaya yüreğim, midem dayanmıyor.

Sağlam elmalar çürüyor!

Siz hangi elmasınız?

Abla bi Mendil Alsana...

Bahri KORKMAZ

Çok katlı apartmanlar arasında kalan boşlukta yeşeren otlar bir karış büyülmüş, zümrüt yeşili görünüyordu. 9-15 yaşları arasındaki çocuklar futbol oynuyorlardı. Adlarını sonradan öğrendiğim Hüseyin ile Kâzım da oynayanları imrenerek izliyor, kendi aralarında konuşuyorlardı. Görünüşe bakılırsa oynayabilmek için içleri gidiyordu. Ama onların oyuna katılmaları olası değildi. Hem bu semtte oturmuyorlar hem de poşetlerindeki kâğıt mendilleri satmak zorundaydılar. Babaları akşam hesap sorabilir, belki de az sattılar diye dövebilirdi. Kasketli, orta yaşlı biri geliyordu. Hüseyin, "Abi, bi mendil alsana abi," dedi. Adam duymamazlıktan gelerek yoluna devam etti. Hüseyin ile Kâzım, aynı köyden İstanbul-Esenyurt'a göç eden ailelerin çocuklarıydı. Aile bütçesine katılma adına mendil satmaya çıkmış; top oynayanları görmüşlerdi. Oynayanlar topu biraz uzağa, onların yakınına doğru attılar. Kâzım topa doğru yürüyerek vurmak istedi. O anda kaleci gelip topu aldı. Kâzım'a da şöyle bir baktı. Kâzım dönüp Hüseyin'e bir şeyler söyledi, eliyle hare-

ket yaparak. Kâzım, kavruk bir köy çocuğu görünümündeydi. Belli ki mendil satarken yakmıştı onu güneş. Plajda değil elbet... Bir kadın belirdi kaldırımın ucunda, çocuk arabası yürüten. Seğirtti Kâzım, "Abla bi mendil vereyim be," dedi. Kadın, "Sağol çocuğum," dedi. Yürüttü çocuğun arabasını. Hüseyin, "Eve geç kalmayalım," dedi. Dolmuşa bineceklerdi eve gitmek için. Esenyurt'a geldiklerinde, evlerinin olduğu tepeye doğru yöneldiler. Aynı mahallede oturuyorlardı. Hüseyin, "Bugün az sattık mendilleri," dedi. Kâzım, "Tabii oğlum, büyük marketlerde daha ucuz," diye yanıtladı. Sokağa gelince ayrıldılar. Hüseyin'in annesi de temizliğe gittiği evden yeni gelmişti. "Şu kardeşine bak da, bakkala kadar gidip geleyim," dedi. Babası işten çıkarılmıştı Kâzım'ın. O'nun annesi de tekstil atölyesinde çaycıydı. Kâzım, "Ana Okuldan para istediler," diye seslendi. Annesi, "Babam işten çıkarıldı deseydin, veremeyiz deseydin," dedi. Televizyon akşam haberlerini verirken; bir akşam da böyle başlıyordu Esenyurt'ta

DUYURU

Değerli Okuyucularımız Dergimizin 2011 Yılı
Bağış Aidatında (30 TL) bir değişiklik olmamıştır.

Saygıyla Duyurulur...

Feyzullah ARSLAN*

Kapı...

**“Kapılar hiç kapanmasın,
hep açık kalsın,
gönül kapınız açık olsun”**

Sabah evden çıkarken ve iş yerine girerken, ilk karşımıza çıkan bir nesnedir kapı. Kelime anlamını açıklayacak olursak, bir mekâna ya da bir taşıta girip çıkarken mafsallı, menteseli, sürgülü ya da şimdilerde elektronik düzenekli açılıp kapanabilen, kimi zaman başlangıcı, kimi zaman da bitişi ifade eden bir nesnedir. Kilitli olduğunda açmak, kilitli olduğunda kapamak isteriz. Çoğu zaman dış kapılarda isimler, lakaplar, işaret veya numaralar olur. Bu belirginliklere göre de kapıları buluruz. Şehir yaşamında kapılar, cadde veya sokak adı ile birlikte numarasıyla bulunur. Ancak, köy veya çok eski dönemlerde kapıdaki isim, lakap veya işaretler bulmaya yardımcı olurdu. Kapılara ilk numara verme işleminin 1463 yılında Paris'te uygulanmaya başlandığı söylenir. Çoğumuzun duyduğu ve bildiği “postacı kapıyı iki kere çalar” söylemi, her söyleniş zamanı ve söylenen kişi açısından çok anlamlar ifade edebilir. Sözün söylendiği ortam, mekân ve kişi önemlidir.

Kapılar; tutulmak, düşünsel veya maddesel olarak girilmek amaçlı bariyerlerdir. Açılabilir, kapanabilir ve geçilebilir olması kapıya duvardan farklı anlam vermektedir. Çağımızda birde akıllı kapılar var ki, onlar daha da farklı, şifreli, parmak izi tanımalı, fotoğraf çekmeli olmaları kapının anlamım daha da değiştirdi. Ancak “kapı gibi” deyimi cümlelerin basma geldiğinde anlamı her zaman sağlam ve iyi demektir. Demek ki kapılar sağlamlık belirtisi olarak da kullanılmaktadır. Hele “devlet kapısı” tabiri Osmanlı'da ve Türkiye Cumhuriyetinde devlete olan güvenin belirtisi olarak kullanılmakta ve sağlamlığın belirtisi olmaktadır. En çok kullanılan anlamı geçit olup günde kaç kez geçtiğimizi hatırlamayız bile. Ancak her geçiş bir karar, bir sonuç, bir değişiklik, bir eylem belirtisidir. Hele hele gönül kapısından girmek çok daha anlamlı ve

farklı bir duygudur. Kısacası kapı denildiğinde durup düşünmemiz gereken bir durumdur. Bu sihirli kelime her dilde aynı anlamı ifade edip bir eylem, bir karar, bir niyet, kısacası bir fiildir. Kullanıldığında mutlaka önceki durumdan bir farklılık olduğu ve olacağı kesindir.

Kapılar sözün hiç bitmediği ve bitmeyeceği yerlerdir. Özellikle ev sahibi hanımlar için veya evdeki ebeveynler için sokağa açılan ana kapılarda kapı önü sohbetlerinin anlamı ve tadı da bir başkadır. Kapı önü bazen umutların başladığı, bazen bittiği, hoş geldin, güle güle denilen, karşılanan ve uğurlanan yerlerdir. Gelenek ve göreneklerde kapıyı vurmaktan çalmadan giremezsin. Hele bir de bilmecelere geçen yönü vardır ki “hırsız neyi çalmaz?” sorusunun cevabı, “kapıyı çalmazdır”, Ancak çalmadan vurmadan girebileceğin kapılar vardır ki bunlar; gönül kapısı, cami kapısı, mescit kapısıdır. Bir de irade dışı, kendi kararın dışı girebileceğin kapılar da vardır ki bunlar; bu dünya kapısı, öteki dünya (ahiret) kapısı, cennet kapısı ki dileğimiz kimse girmesin, cehennem kapısı. Ünlü halk ozanı Aşık Veysel, irade dışı girdiğimiz dünya kapısı ve hayat için “iki kapılı bir handa gidiyorum gündüz gece” deyişiyle oldukça güzel ifade etmiştir. Ünlü şair Yahya Kemal Beyatlı'nın ahiret kapısı tanıtması ise “Birçok gidenin her biri memnun ki yerinden. Birçok seneler geçti; dönen yok seferinden” şeklindedir.

Kapılar kullanıldığı yerlerde güvenliği, gizliliği, mahremiyeti ve masumiyeti ifade ederler. Genel olarak bir kapıda kullanılabilecek mütemmim cüzler; kapı kolu, kapı tokmağı, kapı zili, anahtar deliği, kapı kilidi, eşik, sundurma, pervazdır. Bazen de kişinin olayın durumun, hiç bir şey olmadığını ifade eden dış kapının mandalıdır. Hani derler ya dış kapının mandalı bile olamazsın, değilsin deyişi,

olumsuzluğu işe yaramazlığı ve gereksizliği özlüce ifade etmektedir.

Bir başka açıdan, kapı denince özgürlük, mülkiyet, güvenlik dolayısıyla emniyet akla geliyor. Emniyet dediğimizde bizce, bu dergiyi okuyanlarca, Emniyet Teşkilatı mensuplarınca ve de vatandaşlarca ilk akla gelen birim, kurum, kuruluş Emniyet Teşkilatı yani Polis olmaktadır. İşte kapı bir yerde bizler için vatandaş için polisi ifade ediyor ya da çağırıştırıyor. "Karakol kapısı, adalete açılan ilk kapıdır" cümlesi de polisi huzur kapısı olarak ifade etmektedir. Hani atalarımız demiş ya "kapının önünü temiz tut, kapını açık bırakma, kapını sağlam kilitle, komşunu hırsız tutma, gönül kapını açık tut, dost kapısı eksik olmasın, kapıkulu, kapıdan içeri adım atma, her kapının ardında o vardır" deyimleri oldukça farklı anlamlar ifade etmektedir. Ancak, her zaman aslı anlamı ifade eden deyişlerde vardır ki bunlarda belirtildiği gibi "devlet kapısı, kapı gibi vb." söylemlerdir.

Aslında kapı, çoğu zaman önemini anlamını fark ettirmez veya fark etmeyiz. İşte bu durumlar rahat, huzurlu ve güvende olduğumuz zamanlardır. Kapının çok anlam ifade etmediği zamanlarda polise çok iş düşmez Emniyet Teşkilatı sosyal görevlerini yaparlar. Kapının anlam ifade etmediği veya çok gerekli olduğu zamanlarda polis devreye girer ve üzerine düşen güvenlik ve huzuru sağlama görevi getirir. Sözün özü, mutlu, güvenli ve huzurlu hallerde kapının açık veya kapalı olması çok anlam ifade eden bir şey değildir. Toplumun ve güvenlik teşkilatlarının ana isteği kapılara güvenlik için çok gerek duyulmaması, kapının güvenliği için çelik kapıya, özel güvenliğe, bekçiye ve diğer korumalara ihtiyaç duyulmaması, geçmiş dönemlerde kapıyı kilitlemek bile akla gelmediği söylenmektedir. Geçmiş dönemlerde komşular arası ilişkilerin iyi olduğunda ve "komşu koşunun külüne muhtaç" atasözünden de anlaşılacağı üzere, bu girift ilişkiler kapıların kilitlenmemesini gerektiriyordu. Hatta evde olmayan komşu kapısını kilitlemiyordu ki, komşusunun bir ihtiyacı olduğunda girip içeri alsın diye. Bugün ise bırakın kapıyı açık bırakmayı birkaç kilitli çelik kapılar, kanatlı kapıların ve ahşap kapıların yerini aldı. Hele hele kapalı kapılar ardındaki

gizlilik ve masumiyet başkaları tarafından, kapı sahibinin rızası hilafına gizliliği yok edilir aşikâr hale getirilirse, hiç de arzu edilmeyen durumlar ortaya çıkıyor ve özgürlükler kişi hak ve hürriyetleri özellikle haberleşme hürriyeti yok ediliyor. Son zamanlarda üzerinde çok tartışmalar yapılan birçok yazılar yazılan ve gündemde devamlı üst sıralarda bulunan bu konu ayrıca bir yazı ile ele alınabilir. İnsan hak ve hürriyetlerine çok önem verilen çağımızda, özellikle haberleşme hürriyetinde, oldukça çok ihlaller yapılıyor, buradaki kapılar yok sayılıyor ve insanlar bu hürriyetini sağlamak için oldukça farklı önlemler almaya, zaman ve emek israfı yapmak zorunda kalıyorlar. Geçmişini düşündüğümüzde kilit de bile gerek olmayan ahşap kapılar bugün oldukça sağlam 3-4 tane şifreli kilidi olan çelik kapılar şekline getirilse de eski güveni vermiyor, teknik geliştikçe insanların lehine olduğu kadar aleyhine de kullanılabiliyor. Oysaki ilimin, bilimin ve teknolojinin gelişmesi, insanlığın lehine kullanmak içindir. Ne kadar önlem alınırsa alının, kapılar ne kadar sağlam kilitlenirse kilitlensin eski tadı ve güveni vermediği bir gerçek olarak ortadadır.

Her gün girip çıktığımız, günde kaç kez kullandığımızı bilmediğimiz, ömrümüz boyunca ne kadar kullandığımızı da hiç hesap etmediğimiz kapı; bir gün kapıdan çıkarken aklıma geliverdi ve bu yazıyı yazmak durumunda kaldım. Sizlerde bu yazıyı okuduğunuzda kapı hakkındaki düşüncelerinizi ve kapının soyut ve somut anlamlarını bir kez daha düşünerek-zihninizi yoklayın ve her zor durumda nasıl bir çıkış kapısı bulduğunuzu düşünerek kendinize saygı duyun.

Dost kapısının eksik olmaması, hiçbir kapının yüzümüze kapanmaması, bir kapının kapandığında diğer kapının açılması ve hep gönül kapılarının açık kalması ve kapımızı kapattığımızda her şeyin güvende olduğu inancının çok daha fazla olduğu günler dileğiyle.

*1. Sınıf Emniyet Müdürü Kopenhag Emniyet Müşaviri

Duygu ÇATALTAŞ ÇALIŞIR

Çocuğunuzu Yeni Kardeşe Hazırlarken...

Yeni bebeğin gelmesi, ailede aniden birçok değişimin yaşanmasına neden olur. Bebek doğmadan önce ebeveynler enerji ve dikkatlerinin çoğunu hazırlıklar için kullanırlar. Bebek doğduktan sonra da ilgi ve dikkatin çoğu bebeğin ihtiyaçlarını karşılama yönündedir.

Tüm bu değişimler, büyük çocuk için baş edilmesi güç durumlar olabilir. Bu durumda büyük çocuğun ilgiyi yeniden üzerine çekmek için uygun olmayan davranışlar sergilemesi, saldırgan ya da huysuz olması, bebedeki davranışlarda bulunması hiç de az görünür durumlar değildir.

Büyük çocuğu tüm bu değişimlere hazırlamak, yaşanacak sıkıntıların en aza indirilmesini sağlayacaktır.

Hamilelik sırasında:

* Kardeşi olacağı haberini vermenin doğru ya da yanlış yolu yoktur. Ancak bunun zamanlaması önemlidir. Annenin karnı yavaş yavaş belirginleşmeye başladığı dönemde ya da çevrenize duyurduğunuzda çocuğa haberi vermek gerekir. Çocuk kardeşi olacağı haberini anne- babasından duymalıdır.

* Kardeşinin ne zaman dünyaya geleceğini çocuğunuzun anlayabileceği terimleri kullanarak anlatmak en uygun yoldur. Okulöncesi dönemde çocuklarda zaman kavramı henüz tam olarak yerleşmemiştir. Bu nedenle, bu yaştaki bir çocuk kardeşinin 9 ay sonra doğacağını anlayamaz ve sıklıkla doğumun ne zaman olacağını sorar durur. Bir süre sonra da beklemekten dolayı sıkılır. Zamanı çocuğun anlayabileceği terimleri kullanarak, örneğin takvim üzerinde göstererek anlattığınızda zamanı somutlaştırmış olduğunuz için çocuk açısından daha anlaşılır bir durum olacaktır.

* Okulöncesi dönemdeki çocuklar sıklıkla bebeğin nereden geleceğini de sorarlar. Burada çocuğun

merak ettiği cinsellik değil, gerçekten bebeklerin nereden geldiğidir. Bu soru karşısında annenin karnında bebeklerin büyüyebilmesi için hazırlanmış bir yerin olduğunu; zamanı geldiğinde de annedeki bir delikten dışarı çıkacağını söylemek çocuk için yeterli olacaktır. Sezaryen olma durumunda karnınızın kesilip içinden bebeğin çıkarılacağını söylemek çocuğu ürkütecek ve bebeğin size zarar verdiği düşüncesine kapılmasına neden olacaktır.

* Çocuğunuzu başka bir oda ya da yatağa almayı düşünüyorsanız, bunu bebek gelmeden epey önce yapmalısınız ki çocuk, bebek nedeniyle kendini dışlanmış hissetmesin.

* Doğum öncesi doktor kontrollerinde yanınızda götürün. Böylece doğum zamanını takip edebilir.

* Bebek eve ilk geldiğinde neler olacağını konuşun. İlk günler yorgun olabileceğinizi ve bebeğin zamanınızın büyük kısmını alacağını; beslenmek, uyumak ve altını kirletmekten başka bir şey yapmayacağını, birlikte oyun oynayabilmeleri için büyümesi gerektiğini anlatın.

* Mümkünse yeni bebeği olan arkadaşlarınızı ziyarete gidin.

* Çocuğunuzla birlikte hamilelik, doğum, yeni doğan bebeklerle ilgili kitaplar okuyun. Bebek hakkındaki duygu ve düşüncelerini sorun, soru sorması ve paylaşması için fırsat tanıyın.

* Çocuğunuzla birlikte onun doğum ve bebeklik zamanına ait fotoğraf ve filmleri seyredin. Doğumunu ve nasıl bir bebek olduğunu anlatın. Doğduğunda ne kadar heyecanlandığınızı ve herkesin onu görmek ve kucaklamak istediğini anlatın.

* Oyuncak bebek aracılığıyla bebeğin nasıl tutulması gerektiğini, ona nasıl davranacağını gösterin.

* Kardeşi için yapılan hazırlıklara katılmasını sağlayın. Örneğin; hastane çıkış takımını birlikte

seçmek, hastane çantasını hazırlamanıza yardım etmek, bebeğe isim bulmak gibi.

Doğumu planlarken:

* Doğum zamanı yaklaştığında ne kadar süreyle hastanede olacağınızı ve siz yokken çocuğunuzun kiminle kalacağını ayarlayın ve bu durumu çocuğunuza bildirin.

* Hastanedeyken ve eve döndükten sonra çocuğun rutininin mümkün olduğunca değişmemesini sağlayın.

Kardeş geldikten sonra:

* Büyüğe özel zaman ayırın. Anne-baba ayrı ayrı büyük çocukla bire bir zaman geçirmelidir.

* Çocuğunuzun kardeşiyle ve evde olan değişikliklerle ilgili duygularını dinleyin. Olumsuz duygular ifade ettiğinde onu bilgilendirin. Çocuğunuza duygularını söze dökmesi konusunda yardımcı olun. Hiçbir zaman duygularını inkâr etmeyin ya da yok saymayın.

* Zarar verici davranışlara hiçbir şekilde izin vermediğinizi açıkça belirtin. Kızgınlığını ifade etmesini sağlayıcı yöntemler öğretin. Örneğin; bebekler ya da kuklalar aracılığıyla duygularını ifade edebilir.

* Arkadaşlarınızın ya da akrabalarınızın vereceği "abla" ya da "abi" hediyeleri hazırlayabilirsiniz.

Böylece bebeğe hediye geldiğinde büyük çocuğunuz da kendisini dışlanmamış hisseder.

* Bebeği görmeye gelenlere sadece bebekle ilgilenmemelerini, büyüğe de ilgi göstermelerini hatırlatın.

* Büyük çocuğun kendisine özel bir alanı ve bebekle paylaşmak zorunda olmayacağı eşyaları olduğu konusunda ona güvence verin.

* Ev işleri ve bebeğin bakımı konularında büyük çocuğunuzdan yardım isteyin, ona özel işler verin (bu konuda çocuğu zorlamamak önemlidir, çocuğunuz size yol gösterecektir).

* Bebeğin bakımına katılmasını sağlayın (yıkama, giydirme, bebek arabasını itme gibi).

* Büyük çocuk olmanın sağladığı yararları konuşun (ne yemek istediğini seçebilir, parka gidip oyun oynayabilir, arkadaş edinebilir).

* Büyük çocuğunuz bebeğe hiç ilgi göstermeyebilir. Bu durumda onu bebekle ilgilenmesi konusunda zorlamayın. Zamanla ilgilenecektir.

* Çocuğunuz uygun olmayan davranışlarda bulunduğunda onu hemen cezalandırmayın, duygularını anlamaya çalışın. Bu durum çocuğunuzun bire bir ilgiye daha fazla ihtiyacı olduğunu gösteren bir işaret olabilir. Duygularını uygun şekilde ifade etmesi konusunda ona yardımcı olun.

Pağaç Ekmegi

Mehmet Selçuk

Benim çocukluğumda Hastek çayı üzerinde su ile işleyen bir değirmen vardı. Değirmen, Kalaycı değirmeni olarak anılırdı. Değirmene eşek ve katırlar ile ulaşım sağlanır, arpa ve buğday götürülürdü. Burada çok kaliteli un elde edilir, "pağaç ekmegi" olarak bilinen ekmek pişirilir ve un öğretmeye gelen konuklara da ikram edilirdi. Böylece öğütülen unların kalitesine de bakılmış olurdu.

Ben de, 14-15 yaşlarında iken zor imkânlarla elde ettiğimiz buğdayımızı komşumuz Halit Emminin eşeğini ödünç alarak Kalaycı değirmenine akşamdan götürür, sıraya girer ve geceyi değirmende geçirerek işimizi bitirmiş olurum.

Ne var ki Keban Baraj Gölü tutulduktan sonra Kalaycı değirmeni de sular altında kaldı. Sonuç olarak bu kültürümüz de yok olup gitti. Daha doğrusu hiçbir şeyin tadı-tuzu kalmadı.

Ekirekli Dayı

Nihat ERTUĞRUL

Ağın ve yöresinde yaşı 50'yi aşmış herkesin tanıdığı, yüzünü görmese bile ismini duyduğu bir kişiliktir Ekirek'li dayı. Benim de dedem olur. Kendisini yaz tatillerimizi geçirmek için gittiğimiz köyümüz Ekirek'ten tanırım. Bir günden bir güne başımı dahi okşamamıştır, bu durum diğer torunları içinde aynı olmuştur. Esas adı Mehmet Ertuğrul olan Ekirekli Dayı 1878 yılında doğmuş, 91 yıl yaşadıktan sonra 1969 yılında Ekirek'te vefat etmiştir. Kendisi yörede tam bir otorite olarak tanınır, boşa konuşmayan, konuştuğu zaman tabiri caizse lafı gediğine oturtan bir kişiliğe sahiptir Dayı. Bugün dahi Dayı'nın lafları yörede ağızdan ağıza dolaşan bir atasözü gibidir. Dayı'nın hayati ise romanlara konu olacak türden bir hayat imiş eskilerin ve babaannem Feride bacının anlattıklarına bakılırsa, 1,90 a varan boyu ve bir gram yağ fazlası bile olmayan yapısı ile tam bir erkek güzeli imiş dayı. Yöredeki birçok genç kızın kalbini çalmış, onları çaresiz aşklara düşürmüştü. Askerlik çağı gelince jandarma olarak vatan hizmetine giden Dayı bu görevini daha sonra tam tamına 19 yıl sürdürmüş 12 kişilik müfrezesi ile o yıllarda yörede ve Tunceli bölgesinde bol olan eşkıyalar arasında bile dü-rüstlüğünden dolayı saygı görmüş, onları bu sayede çok eylemlerinden vazgeçirir olmuş. Hele bir Eşkıya Sefer varmış ki kanunun ne olduğunu Dayı'ya olan saygı ve sevgisinden dolayı öğrenmiş. Yine rahmetli babaannemin dediklerine bakılırsa dağda ne kadar geyik varsa vurarak gecenin karanlıklarında Ekirek'e Dayı'ya gönderirmiş Eşkıya Sefer, askerlik sonrası yine bölgeye gelen Dayı bu seferde hükümet tarafından 5 köye

muhtar yapılmış. Bu görevi de uzun yıllar sürdüren Dayı, aktif çalışma hayatına bir gün gelmiş nokta koymuş, köyü Ekirek'te adam sende "Rençper" liğe başlamış, o da karın doyurma parasına. Dayı'nın nereden geldiğini yaptığım araştırmalar sonucu az da olsa bulabildim. Babası Kürt İbrahim, Aslı Mardin'li söylenenlere bakılırsa kan davasından kaçıp önce Diyarbakır akabinde Arapgir, daha sonrada akrabaları ile Ekirek'e yerleşmişler. Aslı varsa Ekirek demek Ermeni dilinde kilise demekmiş. Kürt İbrahim daha sonra gittiği İstanbul'da sarayda uzun yıllar kiler ağalığı yapmış, daha sonra da İbrahim ağa lakabı ile köyüne dönerek beraberinde getirdiği bir küp altın ile daha sonraki yaşamını sürdürmüştü.

Ekirek'li Dayı'nın birisi kız olmak üzere 5 çocuğu vardı. Bunlardan Ağa, Hüsamettin ve Bedrettin rahmetli olurken Şemsettin ve kızı Emine halen Ankara'da yaşamlarını sürdürmektedirler.

Dobra dobra konuşması ile tanınan Dayı'dan, fıkra gibi bir hikâye. Birisi için Ekirek'ten ayrılan Dayı köyüne döndüğünde karısı Feride bacının telaşla kendisini beklediğini görür. Bu telaşın nereden geldiğini dahi anlamaya fırsat bulamadan, Feride bacı telaşlı ve korku ile anlatmaya baslar, "Herif herif hemen gel ki şu tezekleri duvardan indiririm. Dayı şaşkınlıkla sorar niye diye. Feride bacı başlar anlatmaya; Bugün Ağın Kaymakamı bizim köye geldi, bu tezekleri görünce bana çıkıştı ve hanım hanım nedir bu rezalet, Bunları hemen indir, dönüştü görmeyeyim dedi. Kafasını sağa sola şöyle bir sallayan Dayı "Niye sonra hepsini yer miymiş" cevabını verir.

Kısa... Kısa... Kısa... HABERLER

* Akpınar Mahallesinden Mehmet Ruhi Karadağ'ın Kızı Kurduğu İnsan Kaynakları sistemini dışa açacak.

İki yıldır Actavis Türkiye İnsan Kaynakları ve Kurumsal İletişim Direktörü olan Goncagül İçören, Actavis Türkiye ve Doğu Avrupa İnsan Kaynakları Direktörü olarak atandı.

Ortadoğu Teknik Üniversitesi, Uluslararası İlişkiler Bölümünden mezun olan Goncagül İçören, çalışma hayatına PWC'de başladı. İnsan Kaynakları alanında 13 yılı aşkın bir deneyime sahip olan İçören, Pharmacia ve Pfizer'de üst düzey İnsan Kaynakları yöneticiliği görevlerinde bulundu.

2009 yılında, bu yana Actavis Türkiye'de çalışan İçören, Actavis Türkiye'nin yeniden yapılanma sürecini, İnsan Kaynakları yönetim ve süreç stratejilerini belirlenen kadroda yer aldı.

Türkiye'de hazırlanan ve Actavis'in içinde yer aldığı ülkelerde uygulanması kararlaştırılan projelerle liderlik eden İçören, yeni görevinde bölgesel İnsan Kaynakları yönetim ve süreçlerinin yanı sıra, kurduğu yeni İnsan Kaynakları sisteminin uluslararası uygulamasından da sorumlu olacak.

* Derneğimiz üyelerinden Onur Onat, Altan İlter, Selahattin Özdil ve Mete Özcan, Ağında bir süre tatil yapmak için özel otoları ile Ankara'dan gece yola çıkmış ve Kayseri il sınırları içerisinde trafik kazası geçirmişlerdir. Üyelerimiz Onur Onat, Selahattin Özdil, Mete Özcan yara almadan araçtan çıkarken, Altan İlter belinden yaralanmıştır.

Altan İlter Kayseri Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastahanesine kaldırılmıştır. Burada başarılı bir operasyon geçiren Altan İlter taburcu olup Ankara'ya gönderilmiştir.

Üyelerimize geçmiş olsun der, sağlıklı nice günler dileriz.

*Ankara Ağın Derneği kadınlar kolu 26.02.2011 tarihinde 44 kişinin katılımı ile bir günlük Amasya gezisi düzenlemiş ve hoşça vakit geçirilerek Ankara'ya dönmüşlerdir.

Kadınlar kolundaki arkadaşlarımızı kutlar bu tür etkinliklerin devam etmesini dileriz.

*Ağın Kaymakamlığı Ekrem İspir Konağını müze ve konukevi olarak kullanılması için 06.05.2011 tarihinden itibaren onarımına başlandığı belirtilmiştir.

* Ağın Kaymakamlığı 10.11.2010 tarihinde yapımına başlanan spor kompleksinin yapımı devam ediyor. Mayıs 2011 tarihine kadar bitirilmesi planlanan kompleks içerisinde voleybol, basketbol, tenis, badminton, futbol, açık alan spor aletleri ve çocuk parkından oluşmaktadır.

* Ağın Kaymakamlığı tarafından badem adasında oluşturulan hayvanat bahçesine yeni üyeler katılarak zenginleştirme çalışmaları devam etmektedir.

* Keban-Dürümlü(mınayık) köyünden paşagilin Rahmetli Osman ve Cevriye Özer'in oğulları, Alipaşa, Selahattin, Hafsı Özer ile Fatma Karaman, Halise Bozkurt, Zeynep İlter'in kardeşleri, Nerman Özer'in değerli eşi, Ülkü, Tülin ve Funda Özer'in Sevgili babaları emekli Assubay Mehmet ÖZER 07.02.2011 tarihinde İstanbul'da yaşamını yitirmiş, ertesi günü Çengelköy mezarlığında toprağa verilmiştir.

Ölene rahmet ailesine başsağlığı dileriz.

* Ağın Tutarağasıgil Mahallesinden olup, uzun yıllar ilköğretim müfettişliği yapan, emekliliğinde Bursa'ya yerleşip burada inşaat Emlak işleri yapan Turgut Gençosman 04 Mart 2011 Tarihinde Bursa'da vefat etmiştir.

Kendisine tanrıdan rahmet eşi Emine ile çocukları Suat Sadık ve Sumru Gençosman'a başsağlığı dileriz.

* Ağın Müderris Hüseyin Efendi Mahallesinden emekli öğretmen Fahrettin Tözün 09.04.2011 tarihinde vefat etmiş ertesi gün toprağa verilmiştir.

Kendisine tanrıdan rahmet çocukları Hasan, İbrahim, Münise ve ablası Fahriye Ögünç'e başsağlığı temenni ederiz.

DOĞUMLAR

MAHALLE/KÖYÜ	ÇOCUĞUN ADI SOYADI	BABA ADI	DOĞUM YERİ	DOĞ. TARİHİ
Şenpınar Mah.	Yağmur DALSIZ	Tanık	Minsk/Bel arus	25.02.2011
Kuzgeçe Mah.	Mert KAVUNCU	Ertan	Ataşehir	02.03.2011
Bademli Köyü	Mustafa ÖZDEM	Emrah	Keçiören	04.03.2011
Bahadırlar Köyü	Meryem Hena ARSLAN	İbrahim	Sivas	09.03.2011
Dibekli Köyü	Mert KILIÇ	Erkan	G. Osmanpaşa	11.03.2011
Pul Köyü	Muhammed Furkan ÇELİK	Ahmet	Fatih	16.03.2011
Bahadırlar Köyü	Ecrin Deniz GÜNDÜZ	Mustafa	Çankaya	18.03.2011
Şenpınar Mah.	Efe SERTTAŞ	Mehmet Levent	Ereğli/Zonguldak	19.03.2011
Şenpınar Mah.	Gökçe KORKMAZ	Ümit	Meram	19.03.2011
Aşağıyabanlı Köyü	Esila Yağmur ÖKSÜZOĞLU	Kemal	Buca	19.03.2011
Pul Köyü	Selenay YALÇIN	Gürhan	Fethiye	20.03.2011
Saraycık Köyü	Deniz Emin AKSU	Ahmet	Gölcük	20.03.2011
Şenpınar Mah.	Metin Esad ERTAŞ	Ümit Yaşar	Elazığ	21.03.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Beril Su NERKİZ	Ergin	Bahçelievler	22.03.2011
Pul Köyü	Sadık KARAKAŞ	Necmeddin	Sultangazi	26.02.2011
Akpınar Mah.	Nisa Nur KORKMAZ	Fırat	Malatya	29.03.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Batu ERALP	Halil İbrahim	Manisa	29.03.2011
Pul Köyü	Muhammed Hamza KARAKAŞ	Kadir	Zeytinburnu	31.03.2011
Akpınar Mah.	Halit Tuna AYTEKİN	Murat	Çankaya	05.04.2011
Dibekli Köyü	Kaan YAKAR	Bülent	G. Osmanpaşa	05.04.2011
Pul Köyü	Murat Rüzgar GÜR	Übeyde	Bahçelievler	06.04.2011
Pul Köyü	Ebrar KARAKAŞ	Mehmet	Yalova	06.04.2011
Akpınar Mah.	Ubeyd Remzi KARADAĞ	Mehmet Fatih	Elazığ	07.04.2011
Hacıyusuf Mah.	Asil Kaan İKİNCİ	Mustafa	Elazığ	11.04.2011
Pul Köyü	Nisa Nur ORHAN	Turgay	Sincan	11.04.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Emirhan SERTTAŞ	Ayhan	Elazığ	12.04.2011
Samançay Köyü	Elsam Nur ÇELİK	Mehmet	Elazığ	12.04.2011
Pul Köyü	Ece KARAKAŞ	Selçuk	Bahçelievler	13.04.2011
Uzungil Mah.	Ceylin UYSAL	Soner	Aydın	19.04.2011
Kaşpınar Köyü	Yusuf Agah ÖZDEM	Ramazan Uğur	Elazığ	21.04.2011
Kuzgeçe Mah.	Emine İrem EREN	Beşir	Konak	23.04.2011

Dünyaya yeni gelen yavrularımıza yaşam boyu sağlıklar dileriz.

EVLENENLER

MAHALLE/KÖYÜ	ADI SOYADI	EVLENENİN ADI SOYADI	EVLENME YERİ	EVL. TARİHİ
Modanlı Köyü	Rukiye AKIN	Abdurrahman UYUMAZ	Elazığ	21.03.2011
Yedibağ Köyü	Sercan KARAKAŞ	Sevim SEVER	Kemaliye	28.03.2011
Hacıyusuf Mah.	Hüseyin ÖZEN	Raziye KARAGÖZ	Esenler	31.03.2011
Demirçarık Köyü	Serpil GÜNGÖR	Volkan GÜRBÜZ	Elazığ	03.04.2011
Pul Köyü	Ebru KARAKAŞ	Bilal BAYTAK	Buca	05.04.2011
Altunayva Köyü	Ömer Emin ÖZER	Nurcan DOĞANAY	Kütahya	16.04.2011
Saraycık Köyü	Emrah ERZURUMLU	Satiye ÖZMEN	Arapkir	18.04.2011
Beyelması Köyü	Gökşen YÜCEL	Süha ERTUĞRUL	Yenimahalle	23.04.2011
Beyelması Köyü	Seval ÜNAL	Okan GÖK	K. Maraş	24.04.2011
Balkayası Köyü	Sibel ERDEM	Cemalettin PARMAKSIZ	Esenler	27.04.2011

Çiftleri kutlar, yaşam boyu mutluluklar dileriz.

VEFAT EDENLER

MAHALLE/KÖYÜ	ADI SOYADI	DOĞUM TARİHİ	ÖLÜM YERİ	ÖLÜM TARİHİ
Akpınar Mah.	Ayşe AYDOĞDU	01.04.1917	Malatya	02.03.2011
Akpınar Mah.	Ziya UZUNOĞLU	15.04.1926	Elazığ	07.03.2011
Uzungil Mah.	Fatma UYSAL	13.03.1919	Bakırköy	13.03.2011
Beyelması Köyü	Hamdi TOPALOĞLU	06.07.1938	Bahçelievler	13.03.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Halil ÇAKAR	24.04.1930	Seyhan	14.03.2011
Öğrendik Köyü	Zeliha ALATAĞ	01.07.1930	Malatya	19.03.2011
Altunayva Köyü	Turgut AKTAŞ	28.01.1948	G. Osmanpaşa	22.03.2011
Akpınar Mah.	İzzet SOYDAM	15.02.1944	Buca	02.04.2011
Saraycık Köyü	Hamit KOÇER	14.04.1935	Arapkir	05.04.2011
Samançay Köyü	Cemil AYAN	01.08.1925	Keçiören	05.04.2011
Müd. Hüs. Ef. Mah.	Halil Fahrettin TÖZÜN	21.03.1928	Ağın	09.04.2011
Bademli Köyü	Abdurrahman Naci ÖZDEM	18.10.1955	Altındağ	11.04.2011
Samançay Köyü	Seyfettin BADEMLİ	20.09.1927	Ağın	12.04.2011
Şenpınar Mah.	Arife ERCAN	09.06.1942	Ağın	12.04.2011
Saraycık Köyü	Fahriye ERTAŞ	01.07.1937	Ağın	13.04.2011
Uzungil Mah.	Mustafa Lutfi ÇELENK	15.12.1924	Fatih	17.04.2011
Yedibağ Köyü	Fahri SEVİNÇ	25.10.1957	Buca	20.04.2011
Pul Köyü	Şerafettin KARAKAŞ	08.05.1958	Fatih	22.04.2011
Uzungil Mah.	Zeynep Mezbure ÇELENK	04.11.1924	Bakırköy	22.04.2011
Saraycık Köyü	Fatma İKİNCİ	12.12.1926	K. Çekmece	23.04.2011
Öğrendik Köyü	Sıtkı GENCER	05.06.1953	Aydın	26.04.2011
Akpınar Mah.	Ahmet DEVİREN	07.06.1927	Malatya	30.04.2011

Ölenlere Tanrı'dan rahmet, tüm yakınlarına başsağlığı dileriz.

GEÇMİŞİ OLMAYANIN GELECEĞİ DE OLMAZ...